

แต่งเติมสุข

ศิลปนิพนธ์เสนอเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์

พฤษภาคม 2561

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

HAPPY IN DECORATE

An Art Thesis Submitted in Partial Fulfillment

Of the Requirements

For the Degree in of Bachelor of Fine and Applied Arts

Program in Visual Art Design

May 2018

Copyright 2018 by Naresuan University

คณะกรรมการสอบศิลปนิพนธ์ได้พิจารณาศิลปนิพนธ์เรื่อง "แต่งเติมสุข" ของนางสาว
ปรียาภรณ์ บรรจง เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรม
ศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมหมาย มาอ่อน)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรชาติ เกษประสิทธิ์)

.....กรรมการ

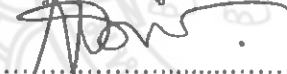
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.ทวีศักดิ์ พรหมรัตน์)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อาคม ทองโปร่ง)

.....กรรมการ

(อาจารย์จิตติ สมบูรณ์เอนก)

.....กรรมการ

(อาจารย์ลัคนา วงศ์สวัสดิ์)

อนุมัติ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สันต์ จันทร์สมศักดิ์)

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

พฤษภาคม 2561

ชื่อเรื่อง	แต่งเติมสุข
ผู้ศึกษาค้นคว้า	นางสาวปรียามรณีย์ บรรเจิด
ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุรชาติ เกษประสิทธิ์
กรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีรัศม์ พรหมรัตน์
ประเภทสารนิพนธ์	ศิลปะนิพนธ์ ศป.บ. สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ มหาวิทยาลัยย่นเรศวร , 2560
คำสำคัญ	แต่งเติม , ความสุข

บทคัดย่อ

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมสื่อผสมในชุดศิลปะนิพนธ์ภายใต้หัวข้อ แต่งเติมสุข โดยมีวัตถุประสงค์ในการสร้างสรรค์ เพื่อนำเสนอการแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึก ที่มีความสุข จากการแต่งแต้มสีสันให้กับตัวเอง และสะท้อนถึงการใช้ชีวิตสังคมแบบวัตถุนิยม นำเสนอผ่านผลงานศิลปะที่แสดงตัวตนและความสุขของการแต่งเติม ตลอดจนนำไปสู่การบันทึกผลการสร้างสรรคงานศิลปะไว้อย่างเป็นระบบในรูปแบบเอกสารศิลปะนิพนธ์ โดยมีการวางแผนดำเนินงาน คือเริ่มจากการค้นคว้าข้อมูลทั้งในส่วนภาคเอกสารทางโครงสร้างศิลปะ องค์ประกอบทางศิลปะ องค์ความรู้เกี่ยวกับหลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง นำข้อมูลทั้งหมดมาสังเคราะห์ออกมาสู่ขั้นตอนการทำแบบร่าง และการทำผลงานจริง ในผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ผู้สร้างสรรคได้ใช้รูปทรงของใบหน้าเป็นตัวแทนของตัวตน และแยกองค์ประกอบของภาพเป็นระดับชั้นต่างๆมาทับซ้อนกันให้เกิดเป็นภาพใบหน้าที่ถูกแสดงออกมาผ่านการแต่งเติมสีสันและพื้นผิว ทำให้ผลงานดูแปลกใหม่ และเป็นอัตลักษณ์เฉพาะตัว

Title HAPPY IN DECORATE

Authors Preyaporn Banjerd

Advisor Assist.Prof.Surachart Kesprasit

Co - Advisor Assist.Prof.Dr.Thaveerat Phromrat

Academic Paper Thesis in B.F.A in Visual Art Design,
Naresuan University, 2017

Keywords Decorate , Happy

ABSTRACT

The art thesis under the title "Happy in Decorate" It has a purpose. To present a happy expression of our identity. And reflect on the materialistic society. Presented through artwork that shows the identity and joy of the decorate. As well as leads to save the creations. Works of art placed in systematic way, the art section thesis document format by planning operation is started from the academic research sector both in the document structure elements, including art work, art Visual Art and systematize Knowledge analysis bring to the process a draft image and expand the real image in thesis.

Creators use the shape of the face as a representation of identity. Separate the composition of image. Then take each section overlapping. The face is expressed. It is an interesting and unique art.

ประกาศคุณูปการ

ศิลปินพันธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลือ และแนะนำให้คำปรึกษาอย่างดียิ่ง จากบุคคลต่างๆ ด้วยความอนุเคราะห์

ผู้สร้างสรรค์นี้ขอกราบและขอขอบพระคุณ คุณพ่อประชิด บรรเจิด และคุณแม่ไสย บรรเจิด บิดาและมารดาของผู้สร้างสรรค์ ผู้ให้กำเนิดและคอยอบรมสั่งสอน คอยให้กำลังใจ และการสนับสนุนในทุกๆ ด้าน ส่งเสริมการศึกษาและคอยเป็นกำลังใจให้นายพันธ์ผู้สร้างสรรค์เกิดความ ท้อแท้และหมดกำลังใจ ผู้ที่อยู่เบื้องหลังเป็นเสมือนแรงผลักดันที่สำคัญในการทำศิลปินพันธ์ฉบับนี้ ทั้งเป็นที่ปรึกษาและดูแลเรื่องงบประมาณในการทำศิลปินพันธ์ให้ผ่านพ้นไปได้อย่างราบรื่น

ขอขอบพระคุณอย่างสูงในความกรุณาของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรชาติ เกษประสิทธิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปินพันธ์ ที่ได้สละเวลาอันมีค่ามาเป็นที่ปรึกษาพร้อมทั้งให้คำแนะนำตลอดจน การแก้ไขข้อบกพร่อง ซึ่งแนะแนวทางด้วยความใส่ใจและเมตตาเป็นอย่างดีตลอดระยะเวลาในการ ทำศิลปินพันธ์ชุดนี้ และขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมหมาย มาอ่อน ประธานที่ปรึกษา ศิลปินพันธ์ และคณะกรรมการที่ประกอบไปด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทวีรัตน์ พรหมรัตน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อาคม ทองโปร่ง อาจารย์ยิวติ สมบูรณ์อ่อน และอาจารย์ลัดดา วงศ์สวัสดิ์ ที่ กรรณาให้คำแนะนำตลอดจนการแก้ไขข้อบกพร่องของศิลปินพันธ์ด้วยความเอาใจใส่ จนทำให้ ศิลปินพันธ์ ชุดนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์ และทรงคุณค่า

ขอบคุณเพื่อนๆ น้องๆ นิสิตสาขาออกแบบทัศนศิลป์ ที่ร่วมเรียนด้วยกันมา มีมิตรภาพที่ดี ต่อกัน

ขอขอบคุณนายศักดิ์ดา ปะละเขียวที่คอยช่วยเหลือ ปรึกษาและให้คำแนะนำในการ สร้างสรรค์ศิลปินพันธ์ และคอยอยู่เคียงข้างกันตลอดมา

คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงจะมีจากศิลปินพันธ์ ชุดนี้ ผู้สร้างขอมอบอุทิศแด่ผู้มีพระคุณ ทุกๆ ท่าน ผู้สร้างสรรค์หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผลงานศิลปินพันธ์นี้จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาที่จะ ช่วยสร้างความเข้าใจในกระบวนการสร้างสรรค์งานศิลปินพันธ์ และเข้าใจงานศิลปะไม่มากก็น้อย

ปรียาภรณ์ บรรเจิด

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาและจุดเริ่มต้นในการสร้างสรรค์.....	1
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
	ขอบเขตของการสร้างสรรค์.....	2
	คำสำคัญหรือคำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	3
	เอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง.....	3
	วิธีดำเนินการวิจัยสร้างสรรค์.....	3
	วัสดุและอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์.....	4
	แผนการดำเนินงาน.....	6
	งบประมาณและค่าใช้จ่ายในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	7
	การนำเสนอและการเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	8
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
	ที่มาของแนวความคิดการสร้างสรรค์และเอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	9
	อิทธิพลและความบันเทิงจากประสบการณ์.....	10
	อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิทางศิลปะ.....	11
	อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน.....	16
	แนวคิดในการสร้างสรรค์.....	21
	รูปแบบในการสร้างสรรค์.....	22
	กลวิธีที่ใช้.....	22

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3	
กระบวนการและวิธีดำเนินการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	24
การสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์.....	24
ขั้นตอนการศึกษาข้อมูลการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์.....	27
ขั้นตอนและวิธีดำเนินการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	36
4	
การรายงานผลและวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์.....	42
การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 1.....	43
การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 2.....	50
การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 3.....	57
การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 4.....	64
การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 5.....	70
การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 6.....	76
5	
สรุปผลการสร้างสรรค์.....	82
สรุปผลการสร้างสรรค์.....	82
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	83
ข้อเสนอแนะ.....	84
บรรณานุกรม.....	85
ประวัติผู้วิจัย.....	88

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพ	หน้า
27 อุปกรณ์เย็บผ้า.....	37
28 เลื่อยจิ๊กซอว์.....	37
29 เครื่องตัดเหล็ก.....	37
30 ภาพร่างศิลปนิพนธ์.....	38
31 ภาพร่างศิลปนิพนธ์.....	39
32 ตัดไม้ตามแบบ.....	40
33 หุ้มไม้ด้วยผ้า.....	41
34 ประกอบชิ้นส่วนเพิ่มรายละเอียดชิ้นงาน.....	41
35 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1.....	43
36 ความแตกต่างของพื้นผิว.....	47
37 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2.....	50
38 ความแตกต่างของพื้นผิว.....	53
39 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3.....	57
40 ความแตกต่างของพื้นผิว.....	60
41 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4.....	64
42 ความแตกต่างของพื้นผิว.....	67
43 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 5.....	70
44 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 6.....	76

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1 รูปกรรมเขียนปักถักร้อย.....	4
2 เศษผ้า.....	4
3 ไม้อัด.....	4
4 รูปกรรมร่างแบบ.....	4
5 เหล็กกล่อง.....	5
6 เลื่อยจิ๊กซอว์.....	5
7 การแต่งกายของคนแต่ละยุค.....	10
8 ศิลปะแบบป๊อปอาร์ต.....	12
9 ศิลปะแบบป๊อปอาร์ต.....	13
10 ศิลปะแบบโฟวิสม์.....	15
11 รอย ลิเคนส์ไตน์.....	16
12 ผลงานของ รอย ลิเคนส์ไตน์.....	17
13 อ็องรี มาติส.....	17
14 ผลงานของ อ็องรี มาติส.....	19
15 ชนารตี ฉัตรกุล ณ อยุธยา.....	20
16 ผลงานของ ชนารตี ฉัตรกุล ณ อยุธยา.....	20
17 ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์.....	25
18 ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์.....	26
19 ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์.....	26
20 ไม้อัด.....	36
21 เหล็กกล่อง.....	36
22 ผ้า.....	36
23 สีสำหรับทาไม้.....	36
24 จักรเย็บผ้า.....	37
25 ปืนยิงกาบ.....	37
26 คีมตัดลวด.....	37

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แผนการดำเนินงาน.....	6
2 แผนการดำเนินงาน(ต่อ).....	7

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและจุดเริ่มต้นในการสร้างสรรค์

มนุษย์มีการแสดงออกที่แตกต่างกัน สิ่งเหล่านี้มีผลมาจากปัจจัยหลายๆ อย่างทั้งปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอกก็อย่างเช่น สภาพแวดล้อม สังคมวัฒนธรรม เป็นต้น ปัจจัยภายในก็อย่างเช่น ฮอริโมน ความรู้สึก จิตใต้สำนึก เป็นต้น เป็นเหตุให้การแสดงออกของคนเราแตกต่างกัน แน่ใจว่าการแสดงออกที่ชัดเจนที่สุดคือ “การแสดงออกทางรูปลักษณ์” หรือ การแต่งตัว ซึ่งแน่นอนว่าการแต่งตัวเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่หลายคนให้ความสำคัญ โดยเฉพาะในเพศหญิง เพศแห่งความสวยความงาม

การแสดงออกทางรูปลักษณ์ของเพศหญิง ถือเป็นสิ่งที่เพศหญิงให้ความสำคัญเพราะมันคือการแสดงออกซึ่งตัวตน ความคิด และเป็นการสร้างความมั่นใจและความรู้สึกในเชิงบวกในการใช้ชีวิต ดังนั้นรูปลักษณ์ เป็นเหมือนการแสดงออกซึ่งความสุขที่ถูกถ่ายทอดออกมาจากตัวตน รูปลักษณ์ คือ การแสดงออกทางกายภาพ ที่เราสามารถรับรู้ได้ด้วย การมอง หรือสัมผัส ดังนั้นรูปลักษณ์คือภาพแรก (First impression) ที่เราสัมผัสได้จากสิ่งต่างๆ

การแต่งตัว(รวมไปถึงการแต่งหน้า) เป็นสิ่งหนึ่งที่ส่งผลต่อการสร้างรูปลักษณ์เป็นอย่างมาก มีการศึกษาถึงการแต่งตัวของผู้หญิง จากงานวิจัยของ มหาวิทยาลัย Hertfordshire ประเทศอังกฤษ พบว่า การแต่งตัวส่งผลต่อมุมมอง และสามารถปรับเปลี่ยนทัศนคติของผู้ที่มองตัวเราได้ และจากการผลการศึกษาของ คานิชิโร่ โทจิ นักวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับการทำงานของสมอง ระบุว่า ปฏิกริยาของสมองจะทำงานในสภาวะที่พบเจอคนแปลกหน้า ซึ่งเชื่อว่าปฏิกริยาดังกล่าวทำให้ผู้หญิงมีความมั่นใจในการทำให้ตนเองมีรูปลักษณ์ที่แปลกไป เพื่อให้เป็นจุดสนใจ หรือสร้างความมั่นใจ จะเห็นว่ารูปลักษณ์นั้นมีความสำคัญเป็นอย่างมาก และแต่งตัว เป็นหนึ่งในตัวช่วยในการปกปิดข้อบกพร่องทางด้านรูปลักษณ์ ทำให้เรามีความมั่นใจมากขึ้น ส่งผลให้เกิดความสุขกับการใช้ชีวิต

จากข้อมูลดังกล่าว ส่งผลให้ผู้สร้างสรรค์นึกถึงตัวเองซึ่งมีบุคลิกเป็นผู้หญิงที่ให้ความสำคัญกับรูปลักษณ์ ประกอบกับความชื่นชอบและความสนใจในเรื่องของการแต่งตัว

ดังนั้นผู้สร้างจึงได้นำมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์แบบสื่อผสม เป็นการแสดงออกถึงการสร้างรูปลักษณ์ของเพศหญิง (การแต่งตัว) โดยใช้ตัวผู้สร้างสรรคเอง เป็นตัวแทนของเพศหญิงที่มีความสุขจากการแต่งตัว มาถ่ายทอดเรื่องราวในชีวิตประจำวัน ผ่านผลงานศิลปะ เพื่อให้ผู้ชมได้เห็นถึงวิธีการสร้างความสุขในอีกรูปแบบหนึ่ง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเป็นการศึกษาค้นคว้ากระบวนการ ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน ทัศนศิลป์(สื่อผสม) นำไปสู่การบันทึกผลการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ให้อย่างเป็นระบบในรูปแบบ เอกสารรายงานภาคศิลปนิพนธ์
2. เพื่อแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึก ที่มีความสุข จากการแต่งแต้มสีสันให้กับตัวเอง และสะท้อนถึงการใช้ชีวิตสังคมแบบวัตถุนิยม ออกมาเป็นผลงานทัศนศิลป์สื่อผสม ที่มีสัญลักษณ์เฉพาะตัว
3. เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้และเข้าใจถึงขั้นตอนแนวทางการการสร้างสรรค์ผลงาน ทัศนศิลป์ประเภทสื่อผสมเพื่อแสดงออกถึงรูปแบบความคิดและสะท้อนเรื่องราวผ่านงานทัศนศิลป์

ขอบเขตของการสร้างสรรค์

1. เป็นผลงานทัศนศิลป์ประเภทสื่อผสม (จิตรกรรม)
2. เป็นผลงานทัศนศิลป์แบบสื่อผสมที่กำหนดแนวคิด เนื้อหามาจากการใช้ชีวิตของผู้หญิง ในสังคมแบบวัตถุนิยม การแสดงความรู้สึกความสุขผ่านการแสดงออกด้วยการแต่งตัว
3. เป็นผลงานทัศนศิลป์ประเภทสื่อผสมที่มีการแสดงออกในรูปแบบเฉพาะตัว โดยใช้กลวิธีการสร้างสรรค์ผลงานด้วยการสร้างผิวสัมผัสและงานที่มีรูปแบบหลายชั้น
4. จำนวนผลงาน 6 ชิ้น

คำสำคัญหรือคำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

รูปลักษณ์ (Appearance) หมายถึง ลักษณะที่มองเห็น

ความสุข (happiness) หมายถึง ความรู้สึกหรืออารมณ์ประเภทหนึ่ง มีหลายระดับ ตั้งแต่ความสบายใจเล็กน้อยหรือความพอใจจนถึงความเพลิดเพลินหรือเต็มไปด้วยความสนุก มีการใช้แนวความคิดทางปรัชญา ศาสนา จิตวิทยา ชีววิทยาอธิบายความหมายของความสุข รวมถึง สิ่งที่ทำให้เกิดความสุข

เอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

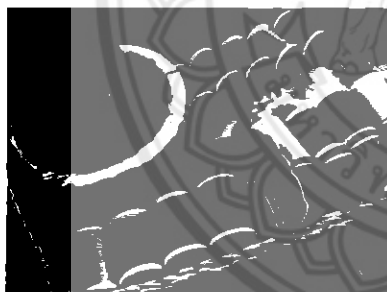
1. ข้อมูล ผลการวิจัย บทความ จากการค้นคว้าอินเทอร์เน็ต บทความเรื่อง การทำงานของสมองเมื่อผู้หญิงแต่งหน้า จาก <http://www.vcharkarn.com/vnews/151734>
2. บทความเรื่อง ความสุขจากการแต่งตัว กำลังใจของผู้ปกครองทางร่างกาย จาก <http://news.thaipbs.or.th/content/196570>

วิธีดำเนินการวิจัยสร้างสรรค์

1. กำหนดหัวข้อที่ตนเองสนใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์
2. ดำเนินรวบรวมข้อมูลและภาพต่างๆที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับศิลปะและเรื่องราวที่เกี่ยวข้อง ทั้งที่เป็นข้อมูลจริง และจากหนังสือสิ่งพิมพ์ วารสาร รวมทั้งสื่ออินเทอร์เน็ต
3. จัดทำภาพแบบร่าง(sketch)ผลงานศิลปะ เพื่อศึกษาและค้นหารูปร่างรูปทรงและ พัฒนางองค์ประกอบของศิลปะที่เหมาะสม
4. ทดลองกระบวนการกลวิธี (Technique) ในการสร้างสรรค์ภาพผลงานเพื่อหา อุดลักษณะรูปแบบเฉพาะให้แก่ตนเอง
5. นำภาพแบบร่างและกลวิธีที่ได้ทดลองทำขึ้นไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อรับ คำแนะนำ วิพากษ์วิจารณ์

6. นำคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษามาปรับปรุงแก้ไขพัฒนาภาพแบบร่าง (sketch) ผลงาน ศิลปะ นั้น ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
7. เตรียมอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์
8. ทำงานตามรูปแบบที่ได้ออกแบบมา
9. นำเสนอผลงานที่สำเร็จให้คณาจารย์ประเมินคุณค่าวิชาชีพวิจารณ์และนำคำแนะนำมาแก้ไขปรับปรุง เพื่อให้ผลงานให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
10. ดำเนินบันทึกกระบวนการ ขั้นตอน กลวิธี ปัญหาและอุปสรรคในการสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อนำมาแก้ไขและปรับปรุงคุณภาพผลงานศิลปะต่อไป

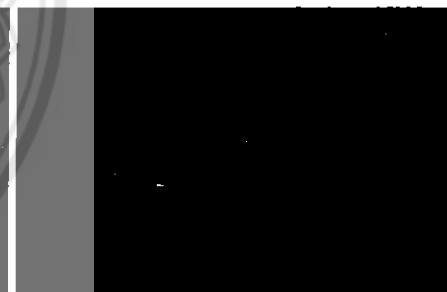
วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

ภาพที่ 1 อุปกรณ์เย็บ ปัก ถัก

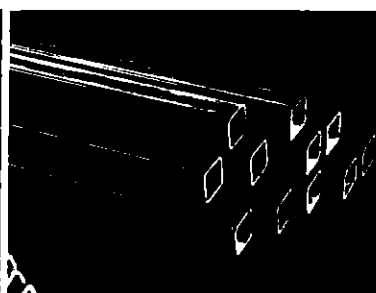
ภาพที่ 2 เศษผ้า

ภาพที่ 3 ไม้อัด

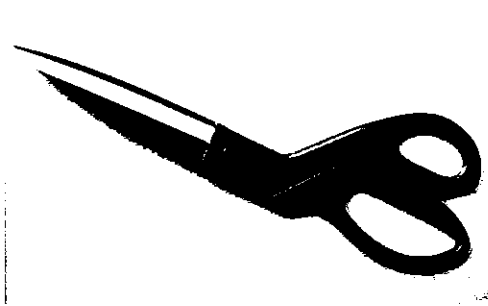
ภาพที่ 4 อุปกรณ์ร่างแบบ

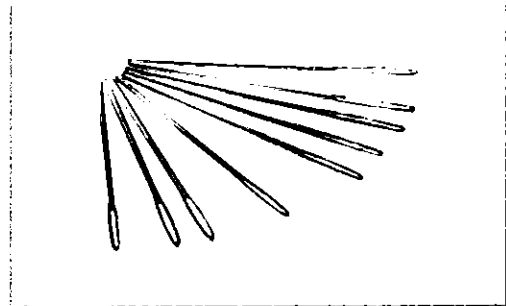
ภาพที่ 5 เหล็กกล่อง

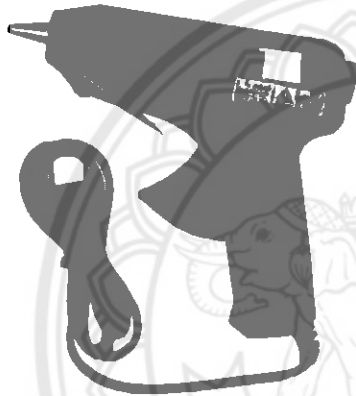
ภาพที่ 6 เลื่อยตัดไม้

ภาพที่ 7 กรรไกร

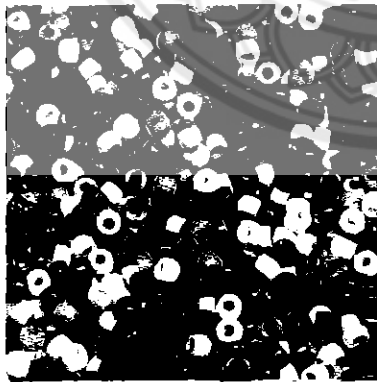
ภาพที่ 8 เข็มเย็บผ้าและไหมพรม

ภาพที่ 9 ปืนยิงกาว

ภาพที่ 10 จักรเย็บผ้าไฟฟ้า

ภาพที่ 9 ลูกบิด

ภาพที่ 10 กาวร้อน

แผนการดำเนินงาน

ที่	กิจกรรมการดำเนินงาน	ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560															
		สิงหาคม				กันยายน				ตุลาคม				พฤศจิกายน			
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
1	การเขียนโครงการ	←	→														
2	การศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูล	←	→														
3	การจัดทำภาพแบบร่าง และพัฒนาภาพแบบ	←	→														
4	การปฏิบัติงานสร้างสรรค์																
5	การประเมิน ความก้าวหน้าของผลงาน ศิลปะ																
	5.1.ผลงานช่วงที่ 1 นำเสนอแบบร่างผลงาน จัดทำผลงานชิ้นที่1					↔		↔									
	5.2.ผลงานช่วงที่ 2 นำเสนอแบบร่างผลงาน จัดทำผลงานชิ้นที่2								↔			↔					
	5.3.ผลงานช่วงที่ 3 นำเสนอแบบร่างผลงาน จัดทำผลงานชิ้นที่3													↔		↔	

ตารางที่ 1 แผนการดำเนินงาน

ที่	กิจกรรมการดำเนินงาน	ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560															
		กุมภาพันธ์				มีนาคม				เมษายน				พฤษภาคม			
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
	5.4.ผลงานช่วงที่ 4 นำเสนอแบบร่างผลงาน จัดทำผลงานชิ้นที่ 4																
	5.5.ผลงานช่วงที่ 5 นำเสนอแบบร่างผลงาน จัดทำผลงานชิ้นที่ 5																
	5.6.ผลงานช่วงที่ 6 นำเสนอแบบร่างผลงาน จัดทำผลงานชิ้นที่ 6																
6.	การจัดทำรูปเล่ม ศิลปนิพนธ์																

ตารางที่ 2 แผนการดำเนินงาน (ต่อ)

งบประมาณค่าใช้จ่ายในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

1. อุปกรณ์เย็บปักถักร้อย	300	บาท
2. ไม้อัด	3,000	บาท
3. ผ้า/เศษผ้า	1,000	บาท
4. ด้ายสำหรับเย็บและปัก	1,000	บาท
รวมค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น	5,300	บาท

การนำเสนอและการเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

1. จัดแสดงนิทรรศการศิลปะที่ภายในอาคารหอศิลป์มหาวิทยาลัยนเรศวร
2. จัดแสดงนิทรรศการศิลปะที่ห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัลพลาซ่าจังหวัดพิษณุโลก
3. จัดแสดงนิทรรศการศิลปะที่หอศิลป์กรุงเทพฯ
4. จัดพิมพ์คู่มือปฏิบัติการแสดงนิทรรศการศิลปะ โดยมีภาพผลงานศิลปะนิพนธ์ และบทคัดย่อ และเนื้อหาแนวความคิดของการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์เพื่อแจกจ่ายเผยแพร่ไปยังห้องสมุดสถาบันการศึกษาศิลปะต่างๆ

บทที่ 2

ที่มาของแนวความคิดการสร้างสรรคและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

การสร้างสรรคผลงานศิลปนิพนธ์ เรื่อง แต่งเติมสุข (Happy in decorate) ชุดนี้ เป็นกระบวนการวิจัยแบบสร้างสรรคด้านทัศนศิลป์ ที่มีกระบวนการในประเภท สื่อผสม (Mixed Media Art) เอกสาร ข้อมูล จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ที่ผู้สร้างสรรคต้องค้นคว้าและ ศึกษาทำความเข้าใจในเรื่องต่างๆที่เกี่ยวข้อง ที่เป็นพื้นฐาน เป็นความบันเทิงใจ ส่งเสริมและให้อิทธิพล ต่อการสร้างสรรคผลงานศิลปนิพนธ์

ในการสร้างสรรคผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ เป็นการนำเสนอเกี่ยวกับเรื่องราว การแสดงออกของมนุษย์ที่แตกต่างกัน สิ่งเหล่านี้มีผลมาจากปัจจัยหลายๆ อย่างทั้งปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอกก็อย่างเช่น สภาพแวดล้อม สังคมวัฒนธรรม เป็นต้น ปัจจัยภายในก็อย่างเช่น สตรีโมน ความรู้สึก จิตใต้สำนึก เป็นต้นเป็นเหตุให้การแสดงออกของคนเราแตกต่างกันแน่นอนว่าการแสดงออกที่ชัดเจนที่สุดคือ "การแสดงออกทางรูปลักษณะ" หรือการแต่งตัว ซึ่งแน่นอนว่าการแต่งตัวเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่หลายคนให้ความสำคัญ โดยเฉพาะในเพศหญิง เพศแห่งความสวยความงาม การแสดงออกทางรูปลักษณะของเพศหญิง ถือเป็นสิ่งที่เพศหญิงให้ความสำคัญเพราะมันคือการแสดงออกซึ่งตัวตน ความคิด และเป็นการสร้างความมั่นใจและ ความรู้สึกในเชิงบวกในการใช้ชีวิต ดังนั้นรูปลักษณะ เป็นเหมือนการแสดงออกซึ่งความสุขที่ถูกถ่ายทอดออกมาจากตัวตน รูปลักษณะ คือ การแสดงออกทางกายภาพ ที่เราสามารถรับรู้ได้ด้วย การมองหรือสัมผัสดังนั้น รูปลักษณะคือภาพแรก(First impression)ที่เราสัมผัสได้จากสิ่งต่างๆ การแต่งตัว(รวมไปถึงการแต่งหน้า) เป็นสิ่งหนึ่งที่ส่งผลต่อการสร้างรูปลักษณะเป็นอย่างมาก มี การศึกษาถึงการแต่งตัวของผู้หญิง

จากงานวิจัยของ มหาวิทยาลัย Hertfordshire ประเทศอังกฤษ พบว่า การแต่งตัวส่งผลต่อ มุมมอง และสามารถปรับเปลี่ยนทัศนคติของผู้ที่มองตัวเราได้ และจากการผลการศึกษาของ คานิชิ ไร โทจินักวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับการทำงานของสมอง ระบุว่าปฏิกิริยาของสมองจะทำงานในสภาวะที่พบเจอคนแปลกหน้า ซึ่งเชื่อว่าปฏิกิริยาดังกล่าวทำให้ผู้หญิงมีความมั่นใจในการทำให้ตนเองมี รูปลักษณะที่แปลกไป เพื่อให้เป็นจุดสนใจ หรือสร้างความมั่นใจ

จะเห็นว่ารูปลักษณะนั้นมีความสำคัญเป็นอย่างมาก และนอกจากการแต่งตัวจะเป็นสิ่งช่วย

เสริมสร้างรูปลักษณ์ให้กับเราแล้ว ในหลายๆคนการแต่งตัวยังเป็นสิ่งที่สร้างความสุข ผ่อนคลาย ความเครียดให้กับเราอีกด้วย ซึ่งความสุขที่เกิดขึ้นอาจจะมาจาก การทำให้เราลืมในจุดด้อยหรือ ความบกพร่องด้านรูปลักษณ์ของตัวเอง เพราะการแต่งตัว เป็นหนึ่งในตัวช่วยในการปกปิด ข้อบกพร่องทางด้านรูปลักษณ์ ทำให้เรามีความมั่นใจมากขึ้น ส่งผลให้เกิดความสุขกับการใช้ชีวิต

อิทธิพลและความบันเทิงใจจากประสบการณ์

การแสดงออกทางรูปลักษณ์ เป็นสิ่งที่บ่งบอกหลายๆอย่างในตัวเรา ซึ่งมีปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการแสดงออกเหล่านี้

ปัจจัยภายนอกได้แก่ สังคม สิ่งแวดล้อม รวมถึงวัตถุสิ่งของต่างๆที่สร้างความน่าสนใจแก่เรา รวมไปถึงตัวบุคคลในสังคมที่ส่งผลให้เราอาจเกิดพฤติกรรมการเลียนแบบ เพื่อต้องการการยอมรับในสังคม ซึ่งปัจจัยภายนอกเป็นสิ่งที่มีการเปลี่ยนแปลงพัฒนาตลอดเวลาทำให้การแสดงออกของคนในแต่ละยุคแต่ละสมัยโดยเฉพาะในเรื่องการแสดงออกทางรูปลักษณ์หรือการแต่งตัวที่มีความแตกต่างกัน

ภาพที่ 7 การแต่งกายของคนแต่ละยุค

ปัจจัยภายในได้แก่ นิสัย ความชอบ และประสบการณ์ ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อความคิดสร้างสรรค์ ในส่วนของตัวผู้สร้างสรรค์เอง มีนิสัยรักในความสวยความงาม ทั้งการแต่งตัว และการแต่งหน้า ต่างเป็นสิ่งที่ทำให้ตัวเรามีความสุข และมีความมั่นใจ รวมถึงประสบการณ์ในงานด้านความคิดสร้างสรรค์ ที่มาตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษา เป็นองค์ประกอบหล่อหลอมความคิด ถ่ายทอดออกมาผ่านบุคลิก รูปลักษณ์ ซึ่งการแต่งหน้า และการแต่งตัว มันคือศิลปะที่ถูกหล่อเข้าไปในกิจวัตร เป็นกิจวัตรที่ก่อให้เกิดความสุข ในการใช้ชีวิต

สิ่งเหล่านี้คือปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการสร้างสรรค์งานศิลปนิพนธ์ที่ถ่ายทอดเรื่องราวทั้งความคิดและการแสดงออกของผู้สร้างสรรค์เองผ่านผลงานศิลปะชุด แต่งเติมสุข (Happy in decorate)

อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิทางศิลปะ

1. ศิลปะแบบ ป๊อป อาร์ต (Pop Art)

ป๊อปอาร์ต มาจากภาษาอังกฤษว่า "Popular Art" ซึ่งแปลว่า ศิลปะที่เป็นที่นิยม การเคลื่อนไหวของป๊อปอาร์ตในอเมริกาและอังกฤษเกิดขึ้นใน ค.ศ. 1950 โดยนำแรงบันดาลใจมาจากแนวความคิดของสังคมนิยม และความนิยมในสังคมนำมาสร้างเป็นงานศิลปะเช่น การ์ตูน รูปโฆษณาสินค้า รูปถ่ายดาราดาราภาพยนตร์ที่ประชาชนคลั่งไคล้ ตัวอักษรหรือหนังสือซ้ำกัน ป้ายโฆษณาตามทางหลวง เครื่องรับวิทยุ โทรทัศน์ ถ้วยพลาสติก กระป๋องเบียร์ กระป๋องโคล่า ไอศกรีมชั้นเดย์ ฮอทด็อก และแฮมเบอร์เกอร์

ป๊อปอาร์ต เป็นศิลปะที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ศิลปินในลัทธินี้มีความเชื่อว่าศิลปะสร้างขึ้นจากสิ่งต่างๆ ที่มีอยู่ในชีวิตประจำวัน เป็นการแสดงออกถึงความรู้สึกของประสบการณ์ทั้งหมดของศิลปินในช่วงเวลาหนึ่งและสถานที่แห่งหนึ่งเท่านั้น รูปแบบของศิลปะจะขึ้นอยู่กับความสนใจของศิลปินแต่ละคนที่ได้พบเห็นสิ่งเหล่านั้นอยู่ทุกวัน งานป๊อปอาร์ต ศิลปินต้องการสะท้อนชีวิตในสังคมปัจจุบัน ยอมรับสรรพสิ่งที่อยู่ โดยเฉพาะในสภาวะแวดล้อมซึ่งมองเห็นและรับรู้ได้ โดยใช้เทคนิคและการผลิตทางอุตสาหกรรมเข้ามาช่วยสร้างงานด้วย เช่น การพิมพ์หรือการถ่ายภาพ อาจใช้เทคนิคในการสร้างสรรค์ที่หลากหลาย เช่น หยอดสี สลักสี ป้ายสี ปะติด ฮาร์ด เอดจ์ (Hard Edge) หรือการใช้สีที่จุดขนาดบดตา

ภาพที่ 8 ศิลปะแบบป๊อปอาร์ต

ผลงานเด่นของศิลปะแบบป๊อปอาร์ต เช่น ภาพในรถยนต์ (In The Car) พิมพ์โดยรอย ลิชเชินสไตน์ ศิลปินชาวอเมริกัน เขาเกิดที่นครนิวยอร์ก มีความสนใจในงานศิลปะตั้งแต่เด็ก แต่ที่โรงเรียนที่เขาเรียนอยู่นั้นไม่มีการเรียนการสอนศิลปะ จึงทำให้ลิชเชินสไตน์ต้องศึกษาศิลปะด้วยตนเองนอกชั้นเรียน แต่เมื่อโตขึ้นเขาได้เข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยไอโฮไอ ซึ่งที่นั่นเขาได้เรียนศิลปะที่เขาชอบ แต่ก็ต้องเสียเวลาไป 3 ปีเพราะต้องประจำการเป็นทหารในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 เมื่อกลับจากสงครามกลับมาเรียนต่อจนสำเร็จ เขาได้เป็นอาจารย์สอนศิลปะที่มหาวิทยาลัยนั้น เขาได้จัดนิทรรศการเดี่ยวครั้งแรกที่แกลเลอรีในนครนิวยอร์ก เขาพัฒนางานของตนเองจนมีเอกลักษณ์ของตนเอง โดยใช้สื่อที่เกี่ยวกับการโฆษณาและหนังสือการ์ตูนเป็นหลัก ภาพ "ภาพในรถยนต์" เป็นภาพของหญิงสาวกับชายหนุ่มนั่งอยู่ในรถยนต์ที่กำลังวิ่ง เป็นภาพในลักษณะของการ์ตูน แต่รอย ลิชเชินสไตน์ (Roy Lichtenstein) นำมาขยายใหญ่ขึ้นและพิมพ์ด้วยเทคนิคสกรีนเป็นจุดสี ดังนั้นเขาจึงถูกกล่าวหาจากนักวาดภาพการ์ตูนอาชีพว่า เขาเป็นคณขโมยแบบการ์ตูนที่พวกเขาวาด จนสมาคมหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์แห่งชาติของสหรัฐอเมริกา ต้องตั้งกรรมการสอบสวนแล้วพิจารณาตัดสินออกมาว่า ผลงานของเขามีได้ลอกเลียนแบบมาจากหนังสือการ์ตูน เพราะการ์ตูนเป็นแค่แรงบันดาลใจไปสู่เป้าหมายในปรัชญาการสร้างงานของรอย ลิชเชินสไตน์ (Roy Lichtenstein) มากกว่า เขาได้แสดงงานย้อนหลังของเขาที่พิพิธภัณฑ์ศิลปะสมัยใหม่ที่นครนิวยอร์กอีกครั้งหนึ่งในปี ค.ศ.1993 ซึ่งได้รับความสำเร็จอย่างมาก รอย ลิชเชินสไตน์ (Roy Lichtenstein) ถึงแก่กรรมเมื่อ ค.ศ.1997 รวมอายุ 73 ปี

ภาพที่ 9 ศิลปะแบบป๊อปอาร์ต

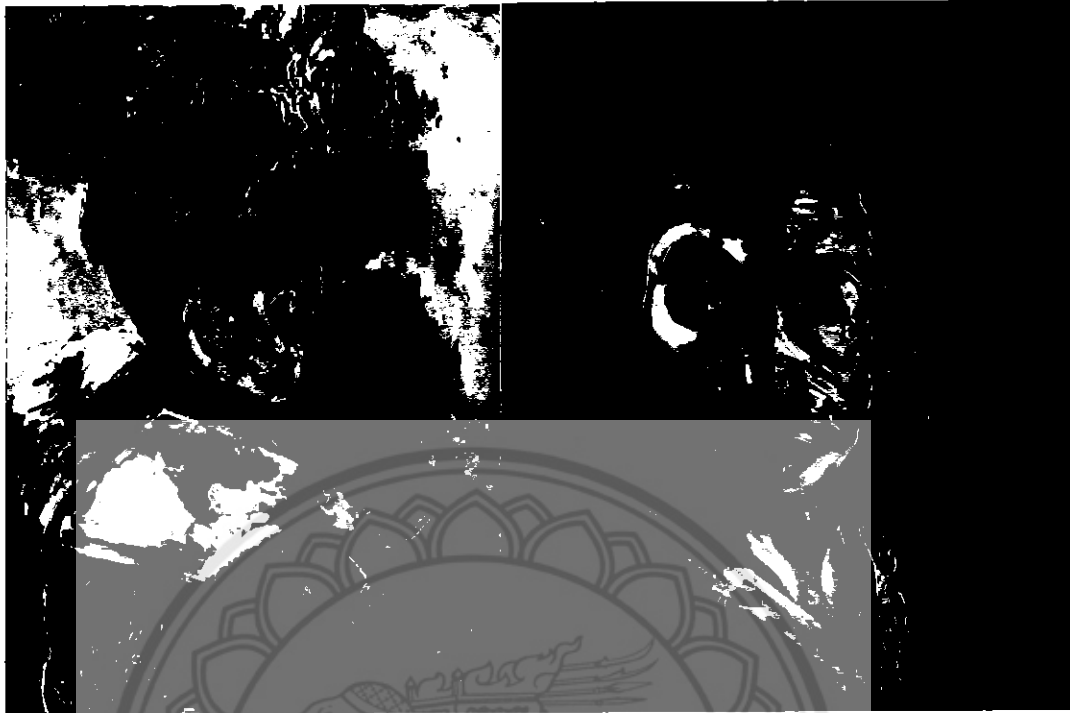
ภาพมาริลีน มอนโร (Marilyn Monroe) พิมพ์โดยแอนดี้ วอร์ฮอล ศิลปินชาวอเมริกัน ผู้เป็นศูนย์กลางการเคลื่อนไหวของกลุ่มป๊อปอาร์ต หลังจากประสบความสำเร็จในอาชีพนักเขียนภาพประกอบ เรื่อง เขากลับกลายเป็นจิตรกร ผู้สร้างภาพยนตร์ และนักประพันธ์ ภาพ "มาริลีน มอนโร" เป็นภาพใบหน้าของมาริลีน มอนโร ดาราภาพยนตร์ผู้ได้รับสมญานามว่าสัญลักษณ์ของกามารมณ์ (Sex Symbol) ซึ่งบั้นปลายชีวิตของเธอเธอได้ฆ่าตัวตาย แอนดี้ วอร์ฮอลชอบใบหน้าของ มาริลีน มอนโร มาก โดยได้พิมพ์ใบหน้าของหล่อนหลายภาพโดยแต่ละหน้าให้ความรู้สึกต่างกัน การจัดองค์ประกอบศิลป์ของเขาเป็นไปอย่างง่ายๆ แต่เด่นสะดุดตา บางภาพมีจุดเด่นอยู่กลางภาพ บางครั้งอาจจัดภาพโดยนำรูปใบหน้าซึ่งเหมือนๆ กันวางเรียงเป็นแถว รวากับวางภาพซ้อนวางของ ทำให้เกิดความซ้ำกันตามแบบที่แอนดี้ วอร์ฮอลชอบ เขากล่าวว่า "ถ้าอยากรู้จักฉันให้ดูผลงานจิตรกรรมของฉันเพราะฉันอยู่บนงานจิตรกรรมนั้น" แอนดี้ วอร์ฮอล เสียชีวิตเมื่ออายุ 58 ปี ที่นิวยอร์กในปี ค.ศ.1987

ที่มา : <https://sites.google.com/site/popart20thcentury/>

2. ศิลปะแบบ ฟอวิสม์ (Fauvism)

คำว่า "ฟอวิสม์" (Fauvism) เป็นภาษาฝรั่งเศส แปลว่า "สัตว์ป่า" ลักษณะงานศิลปะแบบฟอวิสม์นี้ สร้างงานจิตรกรรมแนวใหม่ ใช้รูปทรงอิสระ ใช้สีสดใสตัดกันอย่างรุนแรง เน้นการสร้างงานตามสัญชาตญาณแห่งการแสดงออกอย่างเต็มที่ ผลงานที่เกิดขึ้นจะแสดงให้เห็นถึงความสนุกสนาน อันเกิดจากลีลาของรอยแปรงและจังหวะของสีต่าง ๆ นอกจากนี้ จะนำลีลาของเส้นมาใช้ใหม่ เช่น การตัดเส้นรอบนอกของสิ่งต่าง ๆ เพื่อสร้างความโดดเด่นเป็นศิลปะที่มีจุดเริ่มต้นในประเทศฝรั่งเศส โดยมี Henri Matisse เป็นหัวหน้าลัทธิ ผลงานของลัทธินี้โดดเด่นที่การใช้สีสดรุนแรง ในการสื่อความหมายทางอารมณ์ มีทั้งการใช้คู่สีตรงข้ามมาอยู่ด้วยกัน หรือมีหลายสีในภาพเดียวกัน สร้างความรู้สึกตื่นเต้นแปลกใหม่ให้แก่ผู้ที่ได้ชม อาทิเช่น The joy of life เป็นภาพธรรมชาติที่มีสีจัด สดใสดุ้ง ด้านบนนั้นลงสีด้วยมีแปรงเป็นอิสระมาก ตรงกันข้ามกับคน ซึ่งอยู่ในความสุข รื่นเริง ด้านล่างของภาพ ที่มีการเน้นเส้นแนวรูปร่างที่ชัดเจน ทิวทัศน์มีคลื่นลอน เลื่อนไหล ใช้สีจัดตัดกัน เป็นภาพความสุข ทางโลกที่แสดงออกในแนวใหม่ Harmony in Red (The Red Room) เป็นภาพที่มีแนวคิดปฏิบัติใหม่ในวงการศิลปะสมัยใหม่ เป็นภาพโต๊ะอาหารเช่นเดียวกับภาพในสมัยก่อนที่มี แสง สี บริเวณว่าง การตกแต่งห้องที่ใช้แต่เพียงพื้นสีแดงที่แผ่ไปทั่วเป็นบริเวณแบน ๆ มีลวดลายคดเคี้ยวแบบ Arabesque ของเขาไม่เลื้อยที่บางส่วนอยู่บนกำแพง บางส่วนอยู่บนพื้นโต๊ะ ส่วนบริเวณข้างนอกหน้าต่าง เป็นเพียงภาพต้นไม้บนพื้นเขียว และห้องฟ้าสีฟ้า Green Stripe (Madame Matisse) ภาพนี้เป็นภาพภรรยาของมาติสเอง มาติสใช้ สีที่รุนแรงเด็ดขาดขึ้นไปมากกว่าภาพที่ผ่านมาใช้รูปทรงคร่าว ๆ ง่าย ๆ ขาดรายละเอียดซับซ้อน ใช้สีที่สดใสตัดกันอย่างง่าย ๆ ใบหน้าของภรรยามาติส ถูกสีเขียวสดขมไว้หมด ส่วนสีที่ป้ายมาตั้งแต่ตีนผมจนจรดคาง ได้แบ่งใบหน้าออกเป็น 2 ซีก สีได้ต่อกันไปมารุนแรงตลอดไป ทิวทัศน์ข้างของใบหน้าที่ถูกแบ่งออก ในส่วนการใช้สีบริเวณฉากหลังของภาพ มาติสได้อธิพลจากโกแกง

จะเห็นได้ว่างานศิลปะแนว Fauvism มีจุดเด่นที่การใช้สีสดใสจัด ไม่มีการพูดถึงทฤษฎีสีตามหลักการใดๆ และไม่มีการจัดองค์ประกอบศิลปะที่ตายตัว พวกเขาใช้สีในลักษณะที่แตกต่างจากลัทธิอื่นๆ ตรงที่สีของพวกเขาจะไม่ได้ใช้สื่อความหมายตามความเป็นจริง สีเขียวไม่จำเป็นต้องเป็นสีของต้นไม้ แต่อาจใช้เพื่อสื่อถึงอารมณ์ในเวลานั้นๆ แทน นอกจากนี้ ศิลปินยังไม่ให้ความสำคัญกับมิติ ไม่ว่าจะวัตถุจะอยู่ในระยะไหน หรือมีเงาเข้มอ่อนอย่างไร ก็จะถูกแทนที่ด้วยสีสดทั้งสิ้น ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นไปตามความพอใจของศิลปินล้วนๆ

ภาพที่ 10 ศิลปะแบบฟอวิสม์

ที่มา : <http://worldcivil14.blogspot.com/2014/02/fauvism.html>

สรุปอิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิทางศิลปะ

ศิลปะแบบป็อบอาร์ต : ศิลปะที่นำเรื่องสิ่งสัพเพเหระ มาสร้างงาน ไม่มีรูปแบบตายตัว

ศิลปะแบบฟอวิสม์ : นิยมสีสดจัด ไม่มีมิติ แสงเงาขึ้นอยู่กับศิลปิน

จึงนำไปสู่รูปแบบของศิลปะที่สร้างมาจากเรื่องราวในชีวิตประจำวัน โดยใช้สีที่สดใส สร้างความน่าสนใจแทนการใช้มิติแสงเงา โดยผสมผสานเทคนิคจากหลายแขนง มาสร้างองค์ประกอบทางศิลปะให้เกิดความน่าสนใจ

อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

1. รอย ลิกเคนสไตน์ (Roy Lichtenstein)

ภาพที่ 11 รอย ลิกเคนสไตน์

รอย ลิกเคนสไตน์ เกิดในนครนิวยอร์ก ในครอบครัวชาวยิวชนชั้นกลาง พ่อของเขาทำอาชีพนายหน้าค้าที่ และแม่ของเขาเป็นแม่บ้าน เขาเข้าเรียนโรงเรียนเอกชนจนถึงอายุ 12 ปี และสมัครเข้าโรงเรียนมัธยมชายล้วนแฟรงคลิน (Franklin) ในนิวยอร์ก ลิกเคนสไตน์มีความสนใจในศิลปะและการออกแบบ อีกทั้งยังชื่นชอบและหลงใหลในดนตรีแจ๊สอีกด้วย เขาชอบวาดภาพเหมือนกลุ่มนักดนตรี ในขณะที่แสดงดนตรี ในปี ค.ศ. 1939 ปีสุดท้ายใน

การเรียนมัธยมของเขา ลิกเคนสไตน์ได้สมัครเข้าเรียนภาคฤดูร้อนที่ Art Students League of New York ซึ่งเขาได้ทำงานภายใต้การสั่งสอนของเจจิมัล มาร์ช

ใน ค.ศ. 1960 ลิกเคนสไตน์เริ่มสอนที่มหาวิทยาลัยรัตเกอส์ (Rutgers) ช่วงนี้เขาได้รับอิทธิพลอย่างมาจากแอลตัน แคพราว ซึ่งเป็นอาจารย์ที่สอนอยู่ในมหาวิทยาลัยเดียวกันกับเขา จากบริบทรอบข้างทำให้เขาสนใจในภาพแบบ Protopop ในปีต่อมา ลิกเคนสไตน์ได้สร้างงานจิตรกรรมแนวป๊อปเป็นชิ้นแรก โดยใช้ภาพแบบตัวการ์ตูนและเทคนิคที่ได้มาจากแผ่นป้ายโฆษณา ซึ่งกระแสความนิยมรูปแบบนี้ ได้ต่อเนื่องไปถึงปี 1965 รวมไปถึงการการใช้ป้ายโฆษณาเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค และอุตสาหกรรมในครัวเรือน งานแรกของเขาเป็นงานขนาดใหญ่ โดยใช้เทคนิคแบบตัดเส้นหนา และ จุดแบบ Ben-Day งานแรกที่ออกมาคือ Look Mickey งานชิ้นนี้เกิดจากคำท้าทายของลูกชาย โดยลูกชายของเขาได้ชี้ไปที่ภาพการ์ตูนมิกกี้ เมาส์ และกล่าวว่า "พ่อไม่มีทางวาดได้ดีเท่าฉันหรอก" ในปีเดียวกันนี้ เขาได้สร้างงานอื่น ๆ ขึ้นอีก 6 ชิ้นโดยสร้างมาจากตัวละครในการ์ตูนและกระดาษห่อหมากฝรั่ง

ภาพที่ 12 ผลงานของ รอย ลิกเทนสไตน์

ใน ค.ศ. 1961 เลโอ กัสเตลลีได้จัดแสดงงานของลิกเทนสไตน์ที่หอศิลป์ของเขาในนิวยอร์ก ซึ่งลิกเทนสไตน์ถือเป็นศิลปินคนแรกที่ได้จัดแสดงงานเดี่ยวเป็นของตนเองในหอศิลป์กัสเตลลีเพียงผู้เดียว ใน ค.ศ. 1962 งานทั้งหมดในชุดนี้ได้ถูกซื้อโดยนักสะสมตั้งแต่ก่อนงานจะได้รับการจัดแสดง ภาพเขียนทั้งหมดในชุดนี้ได้สร้างขึ้นในช่วง 1961-1962 โดยมุ่งเน้นไปที่อุปกรณ์เครื่องใช้ในบ้าน เช่น รองเท้าผ้าใบ ฮอตดอก และลูกกอล์ฟ ในเดือนกันยายน ค.ศ. 1963 เขาลาออกจากตำแหน่งอาจารย์มหาวิทยาลัย Douglass ที่ Rutgers

ที่มา : [http:// th.wikipedia.org/wiki/รอย_ลิกเทนสไตน์](http://th.wikipedia.org/wiki/รอย_ลิกเทนสไตน์)

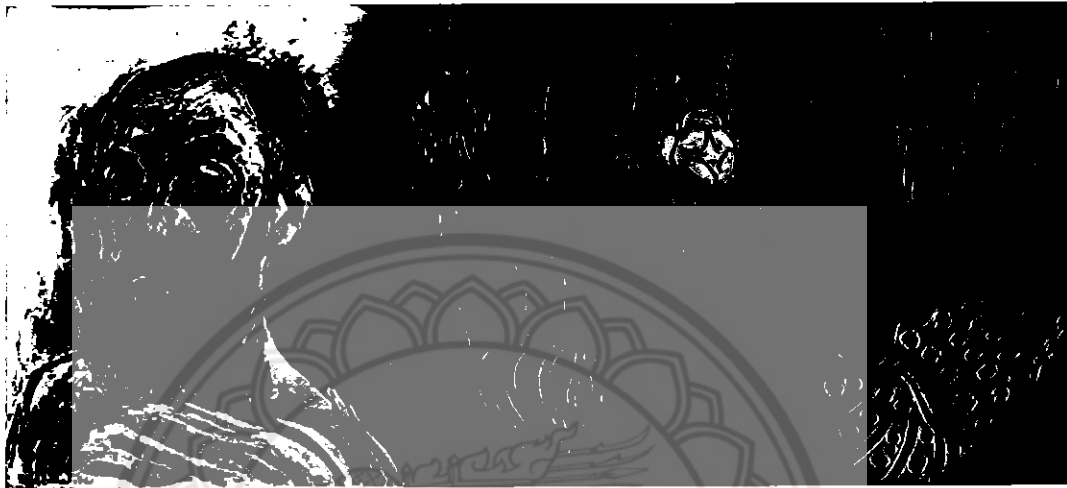
2. อ็องรี เอมีล เบอนัว มาติส (Henri-Émile-Benoît Matisse)

ภาพที่ 13 อ็องรี มาติส

อ็องรี มาติส เกิดเมื่อวันที่ 31 ธันวาคม ค.ศ. 1869 ที่เมืองเลอคาโต-ก็องเบรซี (Le Cateau-Cambrésis) แคว้นนอร์-ปาดกาแล (Nord-Pas-de-Calais) ประเทศฝรั่งเศส เดิมทีในโบแฌ็องแวร์มีองด์ัว (Bohain-en-Vermandois) เป็นบุตรชายของพ่อค้ามีฐานะมั่งคั่งคนหนึ่งในฝรั่งเศส บิดาต้องการให้เขาเป็นนักกฎหมาย ซึ่งเป็นอาชีพที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นอาชีพที่ดีในสังคมฝรั่งเศสในสมัยนั้น ในตอนแรกมาติสทำตามความปรารถนาของครอบครัวโดยการเข้าศึกษาวิชากฎหมาย จากนั้นเขาได้กลายเป็นจิตรกรโดยบังเอิญ

ของการเคลื่อนไหวทางศิลปะในลักษณะโฟวิสต์ ในปีค.ศ. 1906 มิได้มีผลกับชื่อเสียงของมาติส งานของเขาก้าวหน้าไปไกลกว่าและผลงานชั้นดีที่เกิดขึ้นระหว่าง ค.ศ. 1901 ถึง ค.ศ. 1912

ภาพที่ 14 ผลงานของ อ็องรี มาติส

ในวงการประติมากรด้วยกัน แม้ว่าจะไม่ค่อยมีคนนิยมชมชอบในประติมากรรมของมาติส แต่ในหมู่นักวิจารณ์และนักประวัติศาสตร์ศิลปะสมัยใหม่ต่างก็เห็นว่า งานของเขามีความสำคัญไม่น้อยไปกว่างานจิตรกรรมของเขาในด้านของการบุกเบิกรูปแบบ และแนวคิดใหม่ ในงานประติมากรรมของเขาก็ใช้หลักเดียวกันกับจิตรกรรมคือการทำขึ้นมาเพื่อนคัดค้านได้ตอบวิธีการที่ท่าแต่ตาเห็นของลัทธิประทับใจ

ที่มา : [http:// th.wikipedia.org/wiki/อ็องรี_มาติส](http://th.wikipedia.org/wiki/อ็องรี_มาติส)

3. ชนารตี จัตรกุล ณ อยุธยา

ภาพที่ 15 ชนารตี จัตรกุล ณ อยุธยา

ชนารตี จัตรกุล ณ อยุธยา เพิ่งเรียนจบจาก สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย งานของเธอเป็นแนวกึ่งๆ Naive Art เหมือนภาพที่เราวาดกันตอนเด็ก คือไม่ต้องเหมือน ไม่สมบูร์ณแบบ แคลลิกเส้นไปโดยไม่คิดมาก และจับคู่สีโดยใช้เซนส์ส่วนตัวว่าน่าจะเข้า

แนวคิดในการสร้างสรรค์

ศิลปะ หมายถึง ผลแห่งความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์ที่แสดงออกมาในรูปแบบลักษณะต่างๆ ให้ปรากฏซึ่งสุนทรียภาพ ความประทับใจ หรือความสะเทือนอารมณ์ ตามประสบการณ์ ธรรมเนียม และทักษะของบุคคลแต่ละคน นอกจากนี้ยังมีนักปราชญ์ นักการศึกษา ท่านผู้รู้ได้ให้นิยาม ความหมายของศิลปะแตกต่างกันออกไป

ศิลปะ คือ การเลียนแบบธรรมชาติ การแสดงออกของบุคคลิกภาพทางอารมณ์ของมนุษย์ การสื่อสารอย่างหนึ่งระหว่างมนุษย์ การระบายความปรารถนาในใจของศิลปินออกมา การแสดงออกของผลงานด้านต่างๆที่สร้างสรรค์

จากความหมายและคำนิยามทางศิลปะที่ได้นำมากล่าวอ้างไว้ข้างต้น จะเห็นได้ว่าผลงานที่เรียกกันว่าเป็น "ศิลปะ" จะมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไป ยกที่จะหาข้อสรุปที่แน่นอนหรือกำหนดลักษณะของงานศิลปะได้โดยในแต่ละยุคสมัยท่านผู้รู้ได้กำหนดความหมายของศิลปะไปตามบริบทของตนเอง ซึ่งย่อมจะมีความแตกต่างหรือเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพสังคม สิ่งแวดล้อม และความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีอย่างไรก็ตาม ก็เป็นที่ยอมรับกันในประการหนึ่งว่า ผลงานที่ถือว่าเป็นงานศิลปะจะต้องเป็นงานที่มีการสร้างสรรค์ ไม่ใช่เกิดขึ้นมาเองกล่าวคือ "จะต้องมีมนุษย์เป็นผู้สร้างสรรค์ผลงานนั้นๆ"

พลตรีหลวงวิจิตรวาทการ อธิบายว่า "ศิลปะ ได้แก่ สิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น ในเมื่อธรรมชาติไม่สามารถอำนวยให้"

พระยาอนุমানราชชน กล่าวถึงศิลปะว่า "ศิลปะ คืออารมณ์สะเทือนใจที่จะแสดงออกมาเป็นหนังสือ สี เสียง ท่าทางเคลื่อนไหวทั้งดงาม กระทำให้ผู้อ่าน ผู้ดู ผู้ฟัง รู้สึกเป็นอารมณ์รำเริงบันเทิงใจ"

นักปราชญ์และนักการศึกษาต่างประเทศ ก็ได้ ให้คำนิยามศิลปะไว้ต่างๆ กัน เช่น ศิลปะ คือการเลียนแบบธรรมชาติ ศิลปะ คือสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นเท่านั้น

ที่มา : <http://www.thaigoodview.com/node/157475>

การสร้างงานศิลปะที่มีคุณค่านอกจากความงามแล้ว เนื้อหาที่ถูกต้องแสดงในผลงานก็มีความสำคัญเพราะเป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นถึงความคิดและจินตนาการของศิลปินรวมไปถึงอาจให้ข้อคิดกับผู้ที่สนใจ ซึ่งในงานศิลปะนิพนธ์ชุด แต่งเต็มสุข ต้องการสะท้อนให้เห็นถึง ความสุขของมนุษย์เกิดจากหลายสิ่ง และหนึ่งในนั้นคือความสุขจากการมีรูปลักษณะที่ดี โดยเฉพาะในเพศที่รัก สวรั้งงามอย่างเพศหญิง ดังสุภาวดีไทยที่ว่า ไก่งามเพราะขนคนงามเพราะแต่ง และการ

แสดงออกที่เด่นชัดที่สุดก็คือ การแต่งตัว อันเป็นเครื่องมือในการสร้างความมั่นใจ ซึ่งจะนำมาสู่ความสุขในการดำรงชีวิต การแต่งตัวไม่ใช่แค่ปกป้องร่างกายให้ปลอดภัยจากสิ่งรอบตัว แต่การแต่งตัวยังเป็นการแต่งเพื่อเติมความสุขของหลายคนอีกด้วย

รูปแบบในการสร้างสรรค์

งานศิลปะในรูปแบบสื่อผสม เป็นการแสดงออกถึงการสร้างรูปลักษณ์ของเพศหญิง (การแต่งตัว) ซึ่งเป็นสิ่งที่เป็นเรื่องราวในชีวิตประจำวัน เพื่อสะท้อนให้เห็นและเข้าใจนิสัยของเพศหญิง ถ่ายทอดผ่านการเย็บและปักผ้า โดยใช้สีที่สดใส เพื่อสื่อถึงความสดใสความสนุกสนาน โดยใช้ตัวผู้สร้างสรรค์เอง เป็นตัวแทนของเพศหญิงที่มีความสุขจากการแต่งตัว มาถ่ายทอดเรื่องราวในชีวิตประจำวัน ผ่านผลงานศิลปะ เพื่อให้ผู้ชมได้เห็นถึงวิธีการสร้างความสุขในอีกรูปแบบหนึ่ง และสร้างความเข้าใจให้แก่เพศตรงข้าม

กลวิธีที่ใช้

การตัดไม้ตามรูปทรงและ ตกแต่งด้วยการปักมือเป็นการปักกลดลายเพื่อการตกแต่ง วิธีปักมีหลายแบบ เช่น ปักทึบ ปักปมฝรั่งเศสปักตะเข็บ ลั่น-ยาว แต่ละแบบมีความสวยงามแตกต่างกันไป การปักลายนอกจากจะช่วยให้ดูสวยงามแล้ว ยังช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับงานการเย็บผ้ามีหลายวิธี ทั้งการดัน การเนา การสอยซึ่งแต่ละวิธีมีรูปแบบการเย็บที่แตกต่างกัน

สรุปการค้นคว้ารวบรวมข้อมูล

จากประสบการณ์และการค้นคว้ารวบรวมข้อมูล เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่สร้างความเข้าใจ ทำให้เกิดการสร้างสรรค์งานศิลปะที่มีคุณค่ายิ่งขึ้น ในการศึกษาข้อมูลทำให้เกิดความเข้าใจในรูปแบบงานที่ เป็นแบบสื่อผสมและรูปแบบของลัทธิทางศิลปะและศิลปินมาประกอบเป็นผลงาน ที่ถ่ายทอดความคิดของผู้สร้างสรรค์ ซึ่งการเรียนรู้ทั้งจากลัทธิทางศิลปะไม่ว่าจะเป็นศิลปะแบบป๊อป อาร์ต หรือศิลปะแบบโฟวิสม์มีหลายสิ่งที่เป็นจุดร่วมกันและต่างกันทำให้เราสามารถดึงรูปแบบเฉพาะของงานศิลปะในแต่ละแบบมาประยุกต์สร้างสรรค์ถ่ายทอดผลงานทางศิลปะได้อย่างเหมาะสมทั้งรูปแบบเรื่องราว การใช้สี เทคนิค วิธีการ ฯลฯ ที่จัดองค์ประกอบสร้างสรรค์ออกมาเป็นศิลปะนิพนธ์ชุด แต่งเติมสุข

บทที่ 3

กระบวนการและวิธีดำเนินการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

การสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ ชุด แต่งเติมสุข มีจุดมุ่งหมายในการนำเสนอเรื่องราว ความสุขของผู้หญิงโดยใช้กิจกรรมประจำวันของผู้หญิงมาสื่อถึงการแต่งเติมแห่งความสุข เพื่อถ่ายทอดเรื่องราวในอีกแง่มุมหนึ่งของผู้หญิง ที่ผู้สร้างเห็นว่าเป็นสิ่งที่จะสะท้อนการใช้ชีวิตของผู้หญิงหลายๆคน อันเป็นตัวตนที่หลายคนอาจจะเข้าใจหรือไม่เข้าใจในลักษณะนิสัยของผู้หญิง ผ่านรูปแบบกระบวนการสร้างสรรค์งานศิลปะ โดยใช้กระบวนการของศิลปะแบบสื่อผสม ที่มีองค์ประกอบทางศิลปะ ทั้งทัศนธาตุ การจัดองค์ประกอบ ผิวสัมผัส กลวิธี และทัศนคติของผู้สร้างสรรค์ ที่ใช้ในการดำเนินการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ศิลปนิพนธ์ชุดนี้เป็นการวิจัยแบบสร้างสรรค์ อาศัยกระบวนการและวิธีการดำเนินการสร้างสรรค์ดังนี้

1. การสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์
2. ขั้นตอนการศึกษาข้อมูลการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์
3. ขั้นตอนและวิธีดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

การสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์

.ในการดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานก่อนที่จะพัฒนามาเป็นผลงานในศิลปนิพนธ์ชุด แต่งเติมสุข ได้มีการสร้างผลงานที่มีแนวคิด ที่สะท้อนถึงลักษณะของความเป็นผู้หญิงทั้งความงาม หรืองานในรูปแบบของของแฟชั่น สีเส้นที่ถูกแต่งเติมบนร่างกายและใบหน้า สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นพฤติกรรมและความชอบของผู้หญิงหลายๆคนรวมไปถึงตัวผู้สร้างสรรค์เองด้วย

การดำเนินงานในระยะแรกตัวผู้สร้างสรรค์เองก็ได้ทดลองสร้างสรรค์งานในหลายรูปแบบ โดยจะเน้นไปทางการนำเสนอในรูปแบบของสื่อผสม และได้พัฒนาทั้งรูปแบบและเนื้อหาให้น่าสนใจมากขึ้น โดยจะใช้ตัวผู้สร้างสรรค์เองเป็นปัจจัยหลักในการทำงานศิลปะ กล่าวคือ งานทุกงานคือการแสดงและสะท้อนความเป็นผู้หญิงและความสุขแห่งการแต่งแต้มสีสันลงไปในร่างกาย เพื่อสื่อถึงความรู้สึกเชิงบวกของเพศหญิงในการใช้ชีวิตในสังคมปัจจุบัน ที่หลายคนอาจจะยังไม่เข้าใจ

ภาพที่ 17 ผลงานก่อนศิลปินพันธ์

ชื่อผลงาน ความงาม(1)

ขนาด40x60 เซนติเมตร

เทคนิค สื่อผสม

ภาพที่ 18 ผลงานก่อนศิลปินพันธ์

ชื่อผลงาน ความงาม(2)

ขนาด40x60 เซนติเมตร

เทคนิค สื่อผสม

ภาพที่ 19 ผลงานก่อนศิลปินพันธ์

ชื่อผลงาน ความงาม(3)

ขนาด60x860 เซนติเมตร

เทคนิค สื่อผสม

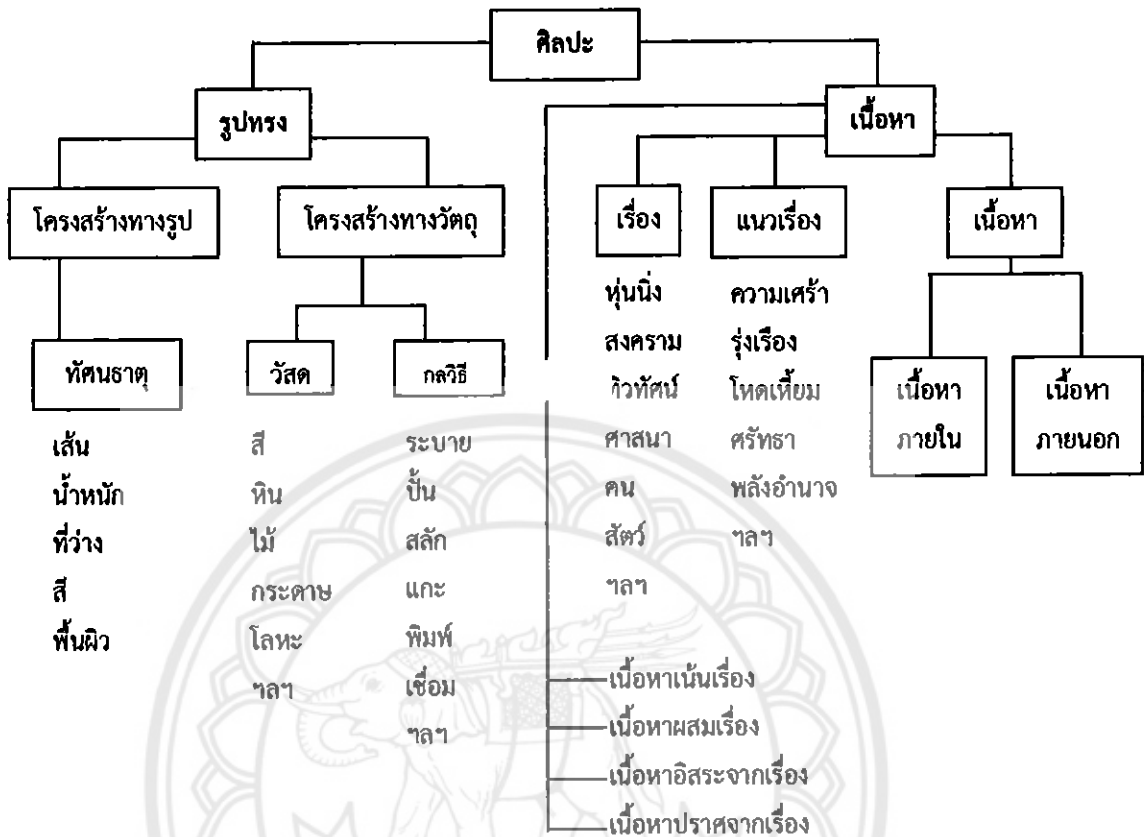
ขั้นตอนการศึกษาข้อมูลการสร้างสรรคผลงานศิลปนิพนธ์

1. การประมวลความคิด

การวิเคราะห์อารมณ์ความรู้สึกของตนเองและทำความเข้าใจประกอบกับการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องทำให้ความคิดของผู้สร้างสรรค์ตรงกับความต้องการที่จะสื่อสารลงบนผลงานเพราะสิ่งเหล่านี้จะเป็นตัวกำหนดในการสร้างภาษาแบบเฉพาะทางทัศนศิลป์ที่ผ่านการเห็นกับการสื่อความหมาย คือค่าของความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างทัศนธาตุกับกฎเกณฑ์ทางการเห็นการรับรู้หน้าที่ที่เป็นตัวแปรความหรือสื่อข้อมูลจากการเห็นให้เป็นความหมายที่เข้าใจได้ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับศักยภาพในการรับรู้ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของประสบการณ์ทางการมองเห็นด้วยศิลปะนิพนธ์นี้จึงสร้างสรรค์เพื่อสะท้อนพฤติกรรมของเพศหญิง ที่มีการแสดงออกผ่านรูปลักษณะของตน อันเป็นการสร้างความสุขและความมั่นใจในชีวิตประจำวันอีกทั้งยังเป็นสิ่งที่แสดงออกถึง ลักษณะนิสัยทางสังคม และทัศนคติของผู้หญิงอีกด้วย

การสร้างผลงานยังต้องอาศัยส่วนประกอบทางศิลปะที่มีความสัมพันธ์ทั้งรูปแบบและเนื้อหานำไปสู่การสร้างสรรคงานที่มีคุณค่าทางสุนทรียภาพ

องค์ประกอบศิลป์หมายถึงศิลปะที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึกความคิดหรือความงามซึ่งประกอบไปด้วยส่วนที่มนุษย์สร้างขึ้นและส่วนที่เป็นการแสดงออกอันเป็นผลที่เกิดจากโครงสร้างทางวัตถุ

2. การศึกษาข้อมูลด้านรูปทรง

รูปทรง คือ สิ่งที่มีมองเห็นได้ในงานทัศนศิลป์เป็นส่วนที่สร้างขึ้นด้วยกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุซึ่งผู้สร้างสรรค์ได้นำ สี เส้น น้ำหนัก และพื้นผิว โดยใช้เทคนิคศิลปะแบบสื่อผสมในการสร้างสรรค์งานศิลปะ ซึ่งรูปทรงคือสิ่งที่สามารถรับรู้ เห็น และสัมผัสได้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ โครงสร้างทางรูปและโครงสร้างทางวัตถุ

โครงสร้างทางรูป

โครงสร้างทางรูป ได้แก่ ส่วนที่เป็นเรื่องของทัศนธาตุ (Visual Element) ที่รวมกันเป็นรูปร่างและรูปทรงของสิ่งทั้งหลายตามสิ่งที่ตาเห็น เป็นเอกภาพประกอบด้วย

1. สี ผู้สร้างสรรคใช้สีทั้งวรรณะร้อนและเย็น เพื่อสร้างความหลากหลายทั้งสีสัน อารมณ์ความรู้สึก อันจะเป็นสิ่งที่ทำให้ผลงานศิลปะ มีความน่าสนใจ และเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึก
2. เส้น ผู้สร้างสรรคได้นำเสนอเส้นโดยสร้างเส้นขอบรูปร่างของการตัดไม้และเส้นผ่านการเย็บ และปักผ้า รวมถึงลวดลายต่างๆในผลงานทำให้เส้นดูมีมิติที่น่าสนใจ และมีผิวสัมผัสที่หลากหลายและชิ้นงานที่มีความเรียบง่ายในชิ้นงาน
3. ค่าน้ำหนักแสงเงา เนื่องจกงานที่ผู้สร้างสรรคสร้างขึ้น เป็นผลงานศิลปะ ในรูปแบบสามมิติ ดังนั้นแสงและเงาที่เกิดขึ้นจะเกิดจากการทับซ้อนของวัตถุนั้นงาน รวมถึงแสงและเงาที่ตกกระทบบวัตถุ ทำให้ผลงานมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น
4. พื้นผิว ผู้สร้างสรรคได้นำเสนอผลงานทั้งพื้นผิวที่มีความหลากหลายจากผ้าหลากหลายชนิด และรูปแบบที่เรียบง่ายของพื้นผิวไม้ รูปแบบการปักและการเย็บ ทำให้ผลงานมีพื้นผิวที่หลากหลายน่าสนใจ อันเกิดจากเทคนิคของศิลปะแบบสื่อผสม

โครงสร้างทางวัตถุ

โครงสร้างทางวัตถุ ได้แก่ วัสดุที่ใช้ในการสร้างรูป เช่น ไม้ เหล็ก ผ้า ลูกบิด ด้าย ไหมพรม เป็นต้น รวมถึงกลวิธีที่ใช้กับวัสดุเหล่านั้นด้วย เช่น การเย็บ การปัก การถัก การร้อย ฯลฯ ในการสร้างสรรคศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ เป็นการสร้างผลงานทางทัศนศิลป์ประเภทสื่อผสม ในลักษณะแบบรูปธรรม ที่ใช้วัสดุอย่างผ้า ลูกบิด เส้นด้ายต่างๆมาสร้างสรรคเป็นผลงานศิลปะ

3. การศึกษาข้อมูลด้านเนื้อหา(Concept)

เนื้อหา คือ องค์ประกอบที่เป็นนามธรรม หรือโครงสร้างทางจิต ตรงกันข้ามกับส่วนที่เป็นรูปทรง หมายถึงผลที่ได้รับจากงานศิลปะโดยเนื้อหาให้ความพอใจต่อความรู้สึกทางจิตใจและอารมณ์โดย เนื้อหาเป็นส่วนที่รับรู้ในเรื่องของความหมาย อารมณ์ และความรู้สึกที่แสดงออกผ่านรูปทรงโดยมีองค์ประกอบหลัก 3 ส่วน คือ

1. เรื่อง สิ่งที่ผู้สร้างสรรค์นำมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานศิลปะในรูปแบบรูปธรรม เป็น เรื่อง พฤติกรรมของเพศหญิง ที่แสดงออกผ่านทางรูปลักษณ์
2. แนวเรื่อง เป็นการแสดงออกถึงพฤติกรรมการแสดงออกของเพศหญิง ที่สะท้อนให้เห็นถึงรูปแบบและวิธีการสร้างความสุขในชีวิตประจำวันในรูปแบบต่างๆผ่านการสร้างรูปลักษณ์ การแต่งเติม แต่งแต้มร่างกาย ซึ่งแสดงออกถึง อารมณ์ ความคิด ลักษณะนิสัย และการใช้ชีวิต
3. เนื้อหา คือส่วนที่แสดงออกผ่านรูปทรงทางศิลปะ เป็นการนำเสนอองค์ประกอบที่แสดงเรื่องราวที่ถูกถ่ายทอดออกมา ผ่านรูปแบบและสัญลักษณ์ที่แสดงออกถึงอารมณ์และความหมาย ที่สะท้อนให้เห็นถึงพฤติกรรม และบุคลิกภาพของผู้หญิง ซึ่งก็คือตัวผู้สร้างสรรค์เอง ซึ่งในเนื้อหาของงานสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทคือ
 1. เนื้อหาภายในหรือเนื้อหาทางรูปทรง
 2. เนื้อหาภายนอก หรือเนื้อหาทางเรื่องราว สัญลักษณ์

เนื้อหาภายใน เป็นเนื้อหาที่เกิดจากการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุในรูปทรงเป็นเนื้อหาของรูปทรงโดยตรง เนื้อหาประเภทนี้จะให้อารมณ์สุนทรีย์ภาพแก่ผู้ดู เป็นอารมณ์ทางศิลปะที่เป็นบุคลิกภาพที่แสดงออกของผู้สร้างสรรค์ประกอบด้วย

 1. เอกภาพ (Unity) เป็นเรื่องราวประจำวันของผู้สร้างสรรค์ที่มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทั้งรูปแบบและเนื้อหา
 2. ความสมดุล (Balance) เป็นความสมดุลแบบไม่สมมาตร คือการจัดองค์ประกอบของงานศิลปะทั้งสองข้างให้เหมาะสมอาจจะไม่เท่ากัน แต่มีความสมดุลด้วยองค์ประกอบต่างๆ และสมดุลด้านความรู้สึก
 3. ความกลมกลืน (Harmony) ผู้สร้างสรรค์สร้างความกลมกลืนโดยใช้สีและลวดลายในการสร้างความกลมกลืนให้กับชิ้นงาน
 4. ความขัดแย้ง (Contrast) ผู้สร้างสรรค์ใช้วรรณะทั้งร้อนและเย็นในการสร้างงานศิลปะให้เกิดความน่าสนใจ

เนื้อหาภายนอก เป็นเรื่องราวของพฤติกรรมของผู้หญิง ซึ่งตัวผู้สร้างสรรค์เป็น คนที่มีความชื่นชอบในเรื่องของพฤติกรรมการรักสวยรักงาม อันเป็นความสุขของผู้หญิงหลายๆคน และมีความชื่นชอบในงานผ้าและการเย็บปัก จึงนำมาสู่การ สร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์

4. การศึกษาด้านกลวิธี

การเย็บผ้า

วิธีการพื้นฐานในการเย็บผ้า

การเนา เป็นการเย็บผ้าด้วยมือให้ติดกันชั่วคราวเพื่อการเย็บถาวรหรือการสอยเช่นการเนา ตะเข็บการเนาชายเสื้อและชายกระโปรงเนากระเป๋าคือให้ติดกับตัวเสื้อเป็นต้นการเนามีหลายชนิดแต่ ละชนิดมีประโยชน์และการใช้งานแตกต่างกันการเนาส่วนใหญ่ทำจากขาไปซ้ายเพราะคนทั่วไป ถนัดขวา ทำงานอยู่กับบ้าน ผ่าน net 100% รายได้ 5 หมื่น บ/ด ขึ้นต่ำ ขออย่าว่าขึ้นต่ำ

การเนาเท่ากัน คือ การเย็บด้วยมือที่ช่วยยึดผ้า 2 ชั้นหรือมากกว่าให้ติดกัน มีความถี่ห่างของ ผีเข็มเสมอกันทั้งด้านบนและด้านล่าง ผีเข็มห่างประมาณ 1/4 ถึง 1/2 นิ้ว ซึ่งถ้าเนาห่างกว่านี้จะไม่ สามารถบังคับผ้าทั้ง 2 ชั้นให้อยู่คงที่ได้ การเนาเท่ากันเหมาะสำหรับเนาตะเข็บ ก่อนเย็บเนา ชายเสื้อและชายกระโปรงก่อนสอย เป็นต้น

การเนาไม่เท่ากัน เป็นการเนาที่มีความถี่ห่างของผีเข็มสลับกันผีเข็มที่อยู่ด้านบนผีเข็มห่างอยู่ ด้านล่างเป็นการเนาที่ช่วยยึดผ้าให้ติดกันแน่นกว่าการเนาเท่ากันการเนาชนิดนี้ใช้เป็นแนวในการ เย็บจักรได้ดีหรือใช้เนาเพื่อลองตัวเสื้อหรือกระโปรงเป็นต้น ทำงานอยู่กับบ้าน ผ่าน net 100% รายได้ 5 หมื่น บ/ด ขึ้นต่ำ ขออย่าว่าขึ้นต่ำ

การดัน เป็นการเย็บด้วยมือที่ใช้แทนการเย็บด้วยจักรมีความทนทานมาก การดันที่นิยม ทั่วไปมี ดังนี้

การดันตะลุย วิธีทำคล้ายการเนาเป็นการเย็บผ้า 2 ชั้นให้ติดกันอย่างถาวรโดยแทงเข็มขึ้น และลงให้ผีเข็มถี่ที่สุดใช้เย็บทั่วไปทำแนวรูปปะผ้า เป็นต้น

การดันถอยหลัง เป็นการเย็บผ้า 2 ชนิดให้ติดกันโดยแทงเข็มขึ้นและย้อนกลับไปแทงเข็มด้านหลังให้มีเข็มมีความยาวเพียงพองของฝีเข็มแรงแทงเข็มลงแล้วดึงด้ายขึ้นทำเช่นนี้ไปจนสิ้นสุด ตะเข็บตะเข็บชนิดนี้มีความทนทานมากด้านหน้าจะมีลักษณะฝีเข็มเหมือนการเย็บด้วยจักรส่วนด้านหลังด้ายเย็บซ้อนกันแน่นเหมาะสำหรับเย็บผ้าโดยทั่วไปที่ต้องการความทนทาน

การสอย เป็นการเย็บด้วยมือที่มองเห็นรอยเย็บทางด้านนอกน้อยที่สุดนิยมใช้สอยชายเสื้อ ชายกระโปรงชายขากางเกงหรือชายผ้าอื่น ๆ ที่ต้องการความสวยงามประณีตการสอยมีหลายชนิดที่นิยมใช้ทั่วไป มีดังนี้

การสอยซ่อนด้าย เป็นการสอยที่มองเห็นเส้นด้ายเย็บเพียงเล็กน้อย โดยแทงเข็มให้เข็มสอดในพับบของผ้าให้กว้างช่วงละประมาณ 1 เซนติเมตร ก่อนแทงเข็มออกสะกิดเส้นด้ายจากผ้าขึ้นล่างประมาณ 1 - 3 เส้นแล้วสอดเข็มเข้าไปในเส้นทบผ้าแทงเข็มออกสะกิดเส้นด้ายจากผ้าขึ้นล่างทำเช่นนี้เรื่อยไปจนสิ้นสุดแนวที่ต้องการสอย

การสอยพื้นปลา เป็นการสอยที่มองเห็นเส้นด้ายทางด้านผิมากกว่าทางด้านถูกโดยแทงเข็มสะกิดเนื้อผ้าด้านบนและด้านล่างแล้วดึงเข็มดึงด้ายตามทำเช่นนี้ไปจนสิ้นสุดการเย็บการสอยชนิดนี้เป็นการสอยที่ให้ความทนทานนิยมใช้สอยชายกางเกงทั่วไปเพื่อให้เย็บตรงตำแหน่งใช้ด้ายเย็บตรงกลางฐานก้นกระดุมกับตัวเสื้อไม่ดึง

การติดกระดุม ในที่นี้จะกล่าวถึงวิธีติดกระดุม 2 ชนิดคือ

กระดุมมีก้าน คือกระดุมที่มีส่วนยื่นออกมาจากใต้เม็ดกระดุมเพื่อใช้เย็บติดกับเสื้อผ้าการติดกระดุมชนิดนี้จะไม่มีเส้นด้ายเย็บปรากฏบนเม็ดกระดุมวิธีติดกระดุมมีก้านนิยมใช้เศษผ้ารองใต้ผ้าให้ตรงตำแหน่งก้านต้องทำเครื่องหมายด้ายเย็บจนดึงเพราะจะทำให้เสื้อย่น มีขั้นตอนการติดดังนี้

1. วางกระดุมลงบนผ้าในตำแหน่งที่จะติดกระดุม สอดเข็มหมุดที่ห่วงก้านกระดุมเพื่อยึดไว้ชั่วคราว
2. แทงเข็มขึ้นด้านบนสอดเข้าไปในห่วงกระดุม แทงเข็มลงให้ทะลุผ้าด้านล่าง ดึงด้ายให้ตึงเอาเข็มหมุดออก

3. ทำแบบข้อ 2 ซ้ำประมาณ 3 – 4 ครั้ง พันก้านกระดุมด้วยด้าย 3 รอบ แหวงเข็มลงใต้ชั้นผ้า ผูกปมให้แน่น ตัดด้ายออก

กระดุมไม่มีก้าน คือกระดุมที่มีรู 2 รู หรือ 4 รู ปรากฏให้เห็นบนเม็ดกระดุม การเย็บกระดุม ชนิดนี้จะมองเห็นเส้นด้ายที่เย็บ วิธีการเย็บกระดุมไม่มีก้านถ้าเป็นกระดุม 2 รู ให้ขมวดปลายหนึ่งของด้ายเย็บให้เป็นปม ทำเช่นเดียวกับเย็บกระดุม 2 รูหรืออาจแหวงเข็มให้เส้นด้ายด้านบนทแยงไขว้กันก็ได้ มีขั้นตอนการทำดังนี้

1. กาวเครื่องหมายตรงตำแหน่งที่ต้องการจะติดกระดุม
2. ใช้ด้าย 2 ทบ ร้อยเข็ม เพื่อให้กระดุมแน่นหนาไม่หลุดลุ่ยง่าย ขมวดปลายด้ายทำปม ใช้เข็มแทงขึ้นตรงบริเวณที่ทำเครื่องหมายไว้ถึงด้ายให้แน่น
3. วางกระดุมลงตรงกลางแล้วสอดเข็มลอดรูกระดุม รัดด้ายให้ตึง แหวงเข็มลงตามรูกระดุม กลับไปกลับมาหลายครั้งจนกระดุมแน่น
4. สอดด้ายใต้กระดุมซ่อนปมอีกครั้งแล้วตัดด้ายออก

กระดุมแป็บ ทำด้วยโลหะผสม มีลักษณะต่างไปจากกระดุมธรรมดา คือประกอบด้วยฝานบน ซึ่งมีปมูนตรงกลางและตัวรับซึ่งตรงกลางเป็นแอ่ง ต้องใช้คู่กันเสมอทำให้ประกบกันสนิท การติดกระดุมแป็บถ้าเป็นผ้าบางควรจะมีผ้าชั้นเล็ก ๆ รองข้างในตรงตำแหน่งที่เย็บกระดุมเพื่อความคงทน ส่วนใหญ่ใช้กับเสื้อสตรีสำหรับยึดสาบเสื้อหรือขอบแขนให้ติดกัน มีขั้นตอนการติดดังนี้

1. วางกระดุมลงในตำแหน่งที่ต้องการ แป็บตัวผู้วางบนสาบเสื้อชั้นบน แป็บตัวเมียวางบนสาบเสื้อชั้นล่าง สอดด้ายใส่เข็มขมวดปลายด้ายให้เป็นสองทบ
2. แหวงเข็มสอดขึ้นลงในรูกระดุมทีละรู รูละ 3 ครั้ง เมื่อจะเย็บรูต่อไปให้แหวงเข็มโดยซ่อนด้ายไว้ใต้ผ้าแล้วดึงเข็มขึ้น เมื่อเย็บครบ 4 รูจึงผูกปมด้าย ทั้งแป็บตัวผู้และตัวเมียมีวิธีการเย็บเหมือนกัน

การปัก

การปักแบบ ซาซิกะ เป็นรูปแบบการเย็บด้วยมือของชาวญี่ปุ่นโบราณ ซึ่งใช้วิธีเย็บแบบ ง่าย ๆ คือการเดินตะลุย (Running Stitch) เป็นลวดลายซ้ำ ๆ หรือสานกันเป็นลวดลายต่างๆ คล้าย งานปักต้นของชาวไทยภูเขาในบ้านเราสันนิษฐานกันว่ามีที่มาจากกรเย็บผ้าหลายๆ ชั้นให้ติดกัน (ควิลต์) เพื่อให้ใช้งานได้ทนทาน ป้องกันความหนาวเย็น ฯลฯ เนื่องจากเนื้อผ้าที่ทอผ้าใช้ใน ครั้วเรือนแบบดั้งเดิมไม่แข็งแรง ทนทานเช่นปัจจุบัน ต่อมาจึงพัฒนาลวดลายออกไปมากมาย จน กลายเป็นงานเย็บปักที่แพร่หลายทั่วไป โดยเฉพาะในหมู่สตรีที่อยู่ตามท้องไร่ ท้องนาและผู้ใช้ แรงงาน ได้นำเอางานปักซาซิกะมาใช้ซ่อมแซมเสื้อผ้าและของใช้ เช่น พูก หมอน ผ้ากันเปื้อน เสื้อคลุม ที่เรียกว่า Boro (แปลว่า ผ้าขี้ริ้ว) ซึ่งใช้การปะผ้าที่รอยขาดบนเสื้อผ้า ซ้ำไปซ้ำมาหลายครั้ง เราจึงคุ้นกับงานปักซาซิกะที่ปักด้วยด้ายสีขาวบนผ้าพื้นสีน้ำเงินเข้ม ซึ่งชาวไร่ ชาวนาและคนใช้ แรงงานสวมใส่กัน (ในสมัยเอโดะห้ามคนใช้แรงงานสวมเสื้อผ้าสีสด ส่วนคนในชนบทนิยมย้อมผ้า เป็นสีน้ำเงินเข้มก็เพราะทนทาน บางทีว่าไล่แมลงต่างๆ)

ลายปักซาซิกะส่วนใหญ่มักมีรูปทรงเรขาคณิต ซึ่งใช้วิธีเดินตะลุยได้ง่าย ลายมีทั้งที่ ดัดแปลงจากลายปักของจีน และได้แรงบันดาลใจมาจากธรรมชาติรอบตัว เช่น ลายคลื่น ลายภูเขา ลายต้นสน ลายเมฆลัดขาว ฯลฯ

การปักใช้เข็มและด้ายที่ผลิตขึ้นมาโดยเฉพาะ ด้ายส่วนใหญ่ทำจากฝ้ายควั่นเป็นเส้นกลม ปัจจุบัน ประยุกต์ไปใช้ผ้าและด้ายปักสีต่างๆ แบบที่ใช้ปักผ้าทั่วไป เช่น DMC, Anchor, Venus ฯลฯ เบอร์ 5 , เบอร์ 25 รวมถึงออกแบบลวดลายแปลกๆ ใหม่ๆ มากมาย แต่ยังคงหลักการปักด้วยการเดินตะลุย เหมือนเดิม

เทคนิคการปักซาซิกะ แม้จะใช้แค่การเดินตะลุย แต่ก็ต้องมีเทคนิคในการปักเหมือนกัน การเริ่มต้นและจบการปัก สามารถใช้วิธีทำปมด้าย หรือทิ้งปลายด้ายไว้เพื่อสอดเก็บที่ฝีเข็ม ด้านหลัง

การปัก ในแต่ละแพตเทิร์นมีลำดับการปัก ได้แก่ เส้นตั้ง เส้นนอน เส้นทะแยง ตามลำดับ และใช้วิธีโยงเส้นแต่ละแนวโดยไม่ต้องตัดด้ายเพื่อขึ้นต้นใหม่ ยกเว้น ในกรณีที่ไม่นำผ้าปิดด้านหลัง ต้องทำปมแล้วขึ้นใหม่หรือใช้วิธีเย็บซ้อนกับฝีเข็มที่เดิม

การตัดไม้

วิธีการใช้งานเลื่อยจตุ

1. ควรเลือกเลื่อยจตุที่มีใบเลื่อยเหมาะกับวัสดุที่จะเลื่อย เพื่อการทำการทำงานที่ง่ายขึ้น
2. ยึดชิ้นงานบนม้ารองเลื่อย หรือโต๊ะงานไม้ จากนั้นให้เส้นแนวตัดอยู่นอกแนวขอบโต๊ะ
3. หลังจากนั้นเสียบปลั๊กไฟ พาดสายไฟไว้บนป่า เพื่อป้องกันไม่ให้เลื่อยพลาดไปตัดสายไฟ
4. จากนั้นวางตำแหน่งเลื่อยให้ขอบของแผ่นโลหะด้านหน้าอยู่บนชิ้นงาน และตัวใบเลื่อยอยู่ตรงเส้นแนวเลื่อย
5. ต่อไปกดกลไก แล้วเริ่มทำการเลื่อย กดแผ่นรองเลื่อยลงบนชิ้นงาน แล้วเริ่มต้นเลื่อยไปข้างหน้าตามเส้นที่ขีดไว้ เมื่อต้องการปัดซี่เลื่อยออก ให้ปล่อยไกเพื่อหยุดการทำงานของเลื่อย
6. หลังจากนั้นปล่อยให้เลื่อยเลื่อนไปเอง หากต้องการเปลี่ยนแปลงทิศทาง ให้พยายามผืนหรือออกกำลังดันไปทางด้านข้าง เลื่อยจะขยับออกนอกแนวที่ต้องการเอง
7. จากนั้นปล่อยให้เลื่อยเลื่อนไปเรื่อยๆ โดยพยายามจับเมื่อถึงช่วงโค้งหรือมุม เทคนิคถ้าเป็นมุมแคบๆ ให้เลื่อยเข้าไปหามุมในทิศทางใดทิศทางหนึ่งก่อน แล้วหยุดเครื่อง ยกเลื่อยออกจากงาน แล้วเลื่อยอีกมุมเข้าหากัน

ขั้นตอนและวิธีดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

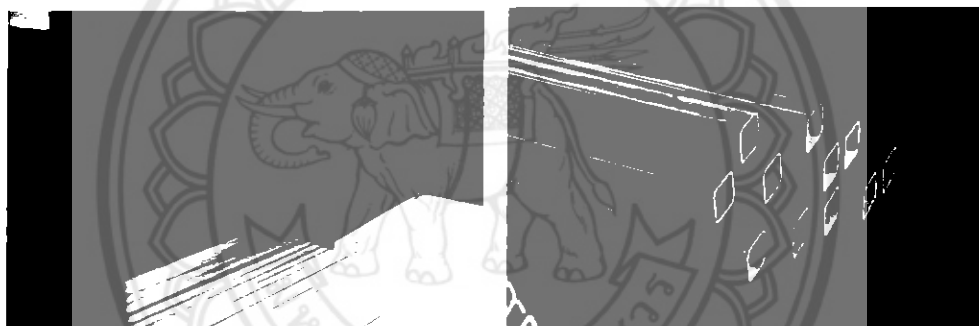
ในการดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ มีการรวบรวมฉบับที่ข้อมูล และรายละเอียดระหว่างการทำ เพื่อให้อธิบายขั้นตอนและวิธีการดำเนินงาน ดังนี้

1. ส่วนประกอบในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์
2. วิธีดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

1. ส่วนประกอบในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

1. วัสดุที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ภาพที่ 20 ไม้อัด

ภาพที่ 21 เหล็กกล่อง

ภาพที่ 22 ผ้า

ภาพที่ 23 สีทาไม้

2. อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์

ภาพที่ 24 จักรเย็บผ้า

ภาพที่ 25 ปืนยิงกาว

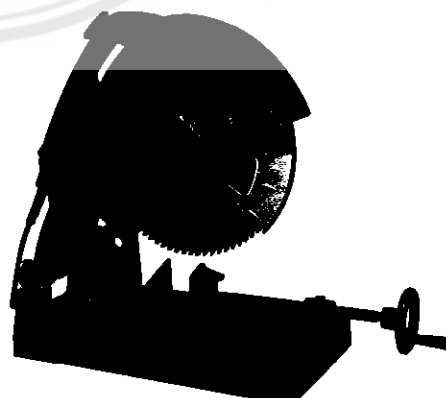
ภาพที่ 26 คีม ตัดลวด

ภาพที่ 27 อุปกรณ์เย็บผ้า

ภาพที่ 28 เสื้อยจุด

ภาพที่ 29 เครื่องตัดเหล็ก

3. ข้อมูลภาพ 2 มิติ และ 3 มิติ

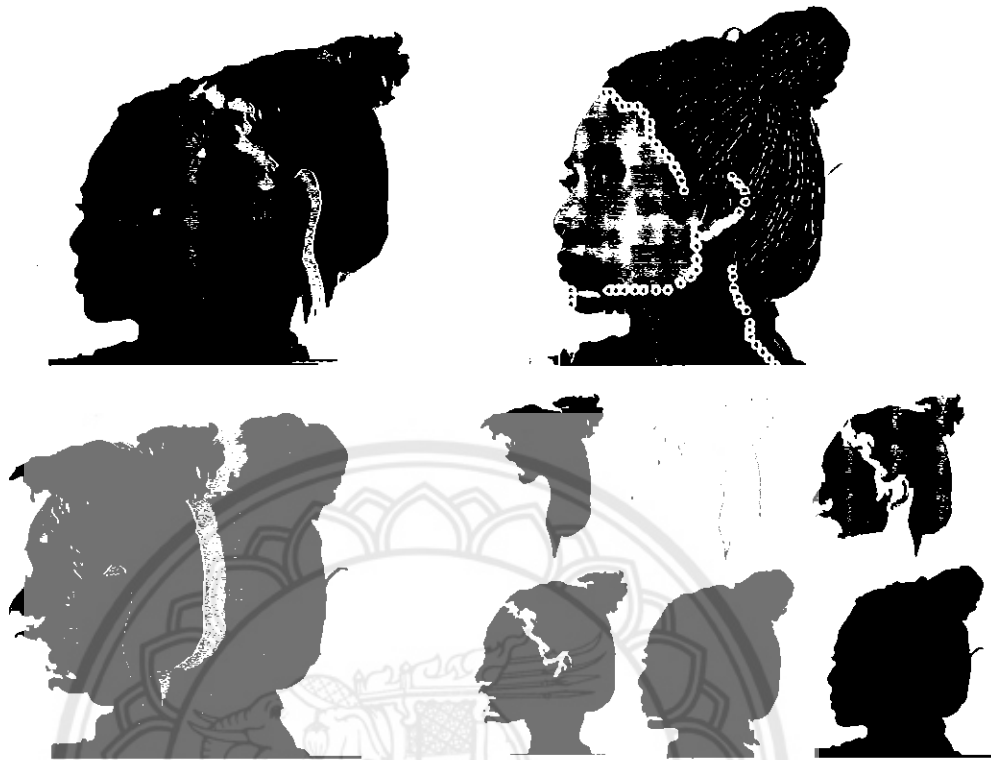

ภาพที่ 30 ภาพร่างศิลปินพินธ์

2. วิธีดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะพินธ์

ผู้สร้างสรรค์มีวิธีในการดำเนินการสร้างสรรค์ศิลปะพินธ์ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. เลือกเรื่องที่สนใจ
2. ค้นคว้ารวบรวมข้อมูล
3. สร้างสรรค์ผลงานแบบร่าง (Sketch)

ภาพที่ 31 ภาพร่างศิลปนิพนธ์

4.ปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา

5.พัฒนาแบบร่าง

6.จัดทำผลงานศิลปนิพนธ์

ขั้นตอนการทำศิลปนิพนธ์

- จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์
- ตัดแบบร่างตามแบบที่ต้องการ

ภาพที่ 32 ตัดไม้ตามแบบ

- นำผ้าที่เตรียมไว้มาหุ้มแผ่นไม้ที่ตัดไว้

ภาพที่ 33 หุ้มไม้ด้วยผ้า

- สร้างพื้นผิวและความน่าสนใจให้กับชิ้นงาน นำชิ้นส่วนที่ได้มาประกอบเป็นชุด

ภาพที่ 34 ประกอบชิ้นส่วนเพิ่มรายละเอียดชิ้นงาน

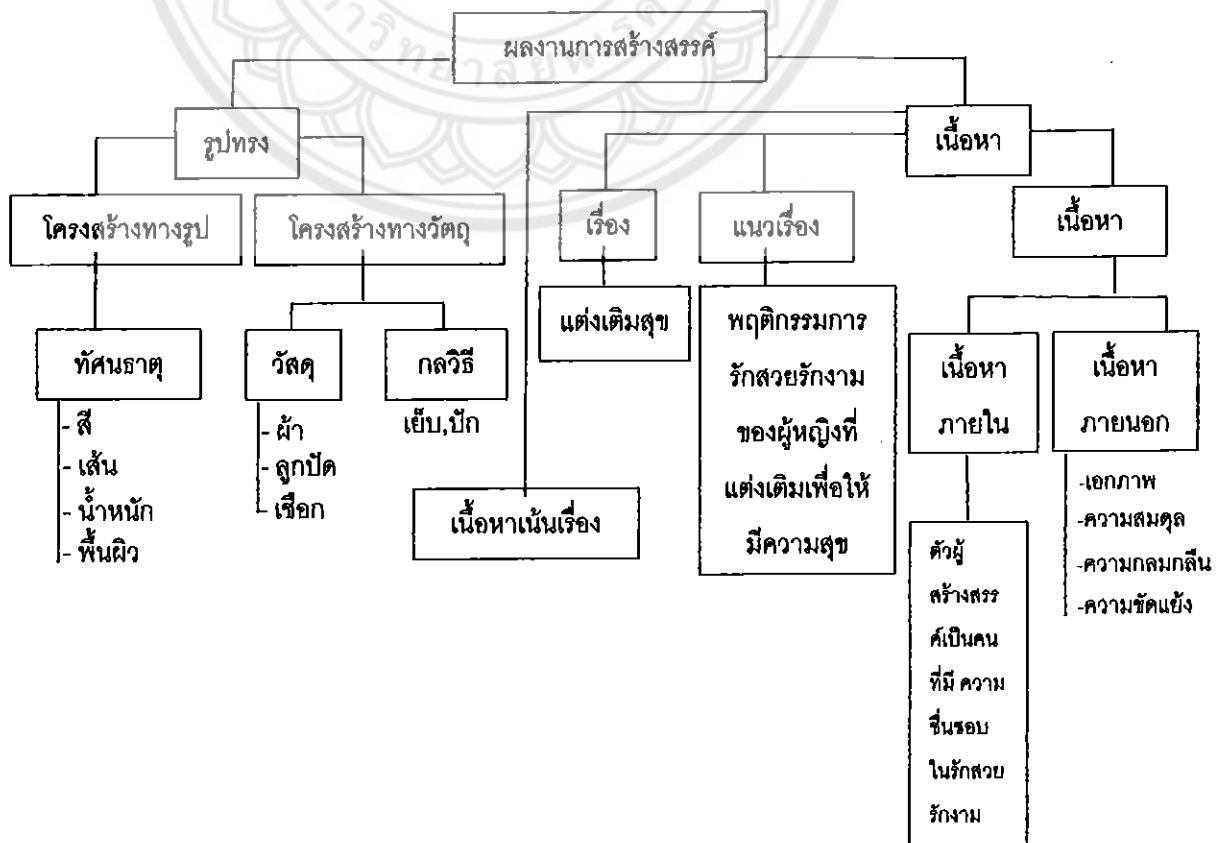
- เก็บรายละเอียดชิ้นงาน

บทที่ 4

การรายงานผลและการวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์

จากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุด แต่งเดิมนั้น จำเป็นต้องมีการวิเคราะห์คุณค่าศิลปะในการสร้างผลงานเพื่อรายงานผลและอธิบายผลการดำเนินงานซึ่งจะทำให้เกิดความเข้าใจในแนวคิด ขั้นตอนกระบวนการทำงานทางกลวิธีของผู้สร้างสรรค์อย่างเป็นระบบมีแบบแผนในการดำเนินงาน มีประสิทธิภาพและเข้าใจความหมายที่เป็นสัญลักษณ์เฉพาะในผลงาน อันเป็นสิ่งที่สร้างขึ้นจากองค์ความรู้ของผู้สร้างสรรค์ และถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานศิลปะ ที่มีคุณค่าทางสุนทรียภาพ มีประโยชน์ในการศึกษาเรียนรู้

การวิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรค์ดังกล่าวนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้มีการกำหนดแนวทางที่เป็นหลักการวิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรค์ดังกล่าวนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้มีการกำหนดแนวทางที่เป็นหลักการวิเคราะห์ โดยมีกระบวนการสร้างสรรค์ทางทัศนศิลป์ การสร้างสรรค์งานศิลปะ อย่างมีจินตนาการทางความคิดกระบวนการสร้างสรรค์จึงมีจุดเริ่มต้น มีการพัฒนา และมีที่สิ้นสุด เป็นขั้นตอนที่สอดคล้องต่อเนื่องกันโดยกำหนดเป็นขั้นตอนการวิเคราะห์ได้ดังนี้

การวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะในศิลปนิพนธ์ชุดนี้ เป็นการพิจารณาแยกแยะศึกษาองค์รวมของงานศิลปะออกเป็นส่วน ที่ละประเด็น ทั้งในด้านทัศนธาตุ องค์ประกอบ และความสัมพันธ์ต่างๆ ในด้านกลวิธีการแสดงออก เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาประเมินผลงานศิลปะว่ามีคุณค่าอย่างไรทางด้านความงาม ทางด้านเนื้อหาสาระ และทางด้านอารมณ์ความรู้สึก

การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์

ภาพที่ 35 ภาพผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ในศิลปนิพนธ์ชุด แต่งเต็มสุข

ชื่อผลงาน ประติมากร ทัศนศิลป์ วัสดุไม้ ผ้าและลูกปัด

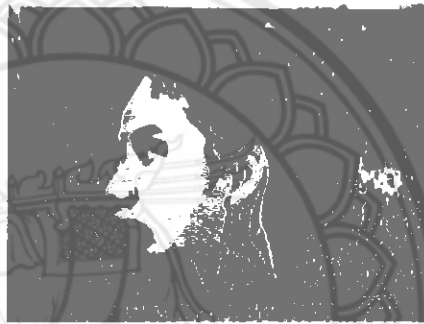
.ขนาด 80 x 60 เซนติเมตร

1. การวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะ

1 การวิเคราะห์รูปทรง(Form)

โครงสร้างทางรูป

สี ในผลงานชิ้นนี้ผู้สร้างสรรค์ต้องการสื่อถึงความสุข ความสนุกสนานของการแต่งแต้มสีสันให้กันตัวเราจึงเลือกใช้ทั้งสีวรรณะร้อน และสีวรรณะเย็น มาผสมประกอบกันให้เกิดเป็นสีล้นที่ดูหลากหลาย ดูสนุก

สีชมพู สีที่มีลักษณะปลอดประโลมใจจิตใจและความรู้สึกต่างๆสงบลง ในขณะที่เดียวกันก็ให้ความรู้สึกของการมีน้ำใจดี จิตใจกว้างขวาง อ่อนนุ่มและทะนุถนอม ผู้สร้างสรรค์ใช้สีชมพูเพื่อขัดแย้งและเป็นจุดเด่นในผลงาน

สีม่วง ให้ความรู้สึก มีเสน่ห์ น่าติดตาม เร้นลับ ซ่อนเร้น มีพลังแฝงอยู่ ความรัก ความสงบ ความสูงศักดิ์ เป็นที่ปลอดโยน และช่วยลดความเครียด เป็นสีที่ผู้สร้างสรรค์สร้างเป็นจุดเด่นในผลงาน

สีส้ม เป็นสีแห่งความเบิกบานและความรื่นเริงเป็นความรู้สึกที่อิสระ และได้รับการ ปลดปล่อย เป็นความรู้สึกที่เกิดจากกันขึงของจิตใจที่ต้องการปรับปรุงชีวิตให้สดใส สีส้มเป็นสีแห่งความสร้างสรรค์ อ่อนนุ่มสดใสมีสติปัญญา

สีเขียว เป็นสีที่มีความสัมพันธ์อย่างแน่นแฟ้นกับธรรมชาติช่วยให้เรามีอารมณ์ร่วมกับสิ่งอื่นๆตลอดจนธรรมชาติต่างๆ รอบตัวเราได้ ง่าย สีเขียวจะช่วยสร้างสรรค์บรรยากาศของความสบาย ผ่อนคลายสงบ ก่อให้เกิดความรู้สึกสันโดษ ว้าวเปล้า สมดุล

สีน้ำเงิน เป็นความหมายของการสงบเย็น สุขุมเยือกเย็น หนักแน่นและละเอียดรอบคอบสีน้ำเงินเป็นสีที่มีความหมายเกี่ยวโยงกับจิตใจได้สูงกว่าสีเหลือง มีความหมายถึงกลางคืนจึงทำให้เรารู้สึกสงบได้ลึกกว่าและผ่อนคลายกว่า เราจะยิ่งเข้าสู่ความสงบและสงบได้อย่างลุ่มลึกเมื่อสัมผัสกับสีน้ำเงิน ที่เข้มข้นแต่ถ้าเป็นสีน้ำเงินอ่อนจะทำให้เรารู้สึกปกป้อง

สีเหลือง มักเป็นสีของความสุข ความเบิกบาน ความมีชีวิตชีวา งานเฉลิมฉลองเป็นสีของความแจ่มใส มักจะเกี่ยวข้องกับเซาว์สติปัญญาข้างในและพลังของความคิดเป็นภูมิและความหยั่งรู้ เป็นความจำที่แจ่มใส

สีวรรณะร้อน หมายถึง ชุดสีที่ประกอบด้วย สีส้มเหลือง สี ส้ม สีส้มแดง สีแดง และสีม่วงแดง สีวรรณะร้อนให้ ความรู้สึกตื่นตา มีพลัง อบอุ่น สนุกสนาน และดึงดูด ความสนใจได้ดี สีวรรณะร้อนนี้สภาพโดยรวมจะมีความกลมกลืนของสีมาก จึงมีสีเย็นมาประกอบทำให้ผลงานมีความน่าสนใจมากขึ้น

สีวรรณะเย็น หมายถึง ชุดสีที่ประกอบด้วยสีเขียวเหลือง สี เขียว สีเขียวน้ำเงิน สีน้ำเงิน และสีม่วงน้ำเงิน สีเย็นให้ความรู้สึกสุภาพ สงบ ลึกลับ เยือกเย็น ในทางจิตวิทยาสีเย็นมีความสัมพันธ์กับความรู้สึกหดหู่ เศร้า โคร่งสีเย็นควร มีสีร้อนแทรกบ้างจะทำให้ผลงานดูน่าสนใจมากขึ้น

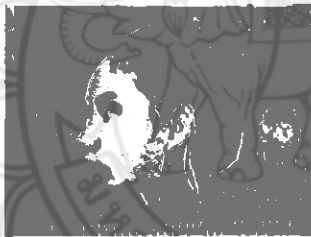
เส้น ผู้สร้างสรรค์นำเส้นมานำเสนอผ่านรูปทรงรูปร่าง รวมถึงลดทอนการเย็บ เพื่อแสดงให้เห็นถึงเส้นสายที่หลากหลายที่มาอยู่รวมกันอย่างลงตัวอันประกอบไปด้วย

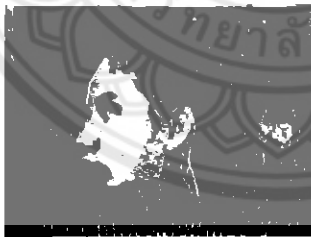
เส้นแนวตั้งหรือตั้ง ให้ความรู้สึก ทางความสูง สง่า มั่นคง แข็งแรง หนักแน่น เป็นสัญลักษณ์ของความ ซื่อตรง

เส้นหยัก ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหว ไม่ราบเรียบ อันตราย มีความ ขัดแย้ง

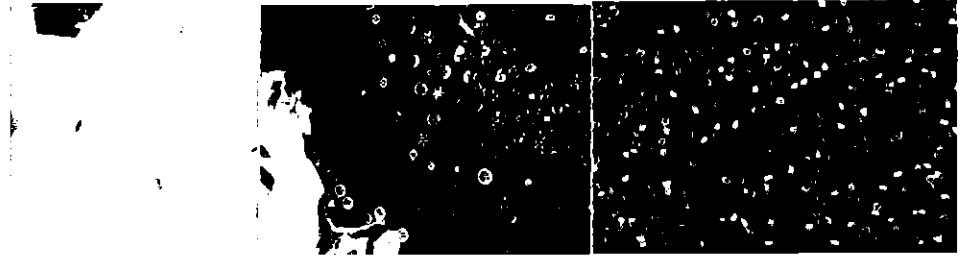
เส้นโค้งให้ความรู้สึกมีการเคลื่อนไหว สบาย เปลี่ยนแปลงได้ ลื่นไหลสร้างความ กลมกลืนในการเปลี่ยนทิศทาง

เส้นเฉียงหรือเส้นทแยงมุม ให้ ความรู้สึก เคลื่อนไหว รวดเร็ว ไม่ มั่นคง การนำเส้นเฉียงมา ประกอบกันในรูปแบบของรัศมี ทำให้เกิดความ ดึงดูดสู่จุดศูนย์กลางสร้างความน่าสนใจ

ค่าน้ำหนักแสงเงา ในผลงานชิ้นนี้ผู้สร้างสรรค์ใช้การถ่ายทอกแสงเงาผ่านการสร้างงานที่รูปแบบเป็นชั้น(Layer) เพื่อนำเสนอส่วนมืดและสว่าง และใช้ผ้าสีทึบในส่วนที่เป็นเงามืดและใช้ผ้าสีสว่างในส่วนที่ได้รับแสง

พื้นผิว ผู้สร้างสรรค์เลือกที่จะนำเสนอพื้นผิวของวัสดุผ้า เชือก และลูกบิดที่มีพื้นผิวต่างกัน เพื่อให้เกิดความหลากหลายและความน่าสนใจ

ภาพที่ 36 ภาพแสดงความแตกต่างของพื้นผิว

โครงสร้างทางวัตถุ

เป็นการสร้างผลงานทางทัศนศิลป์ประเภท สื่อผสม โดยใช้ผ้าที่มีพื้นผิวที่
แตกต่างกันมาสร้างความหลากหลายและเพิ่มความน่าสนใจด้วยการเย็บและติด
ลูกปัดในส่วนของใบหน้าและเส้นผม

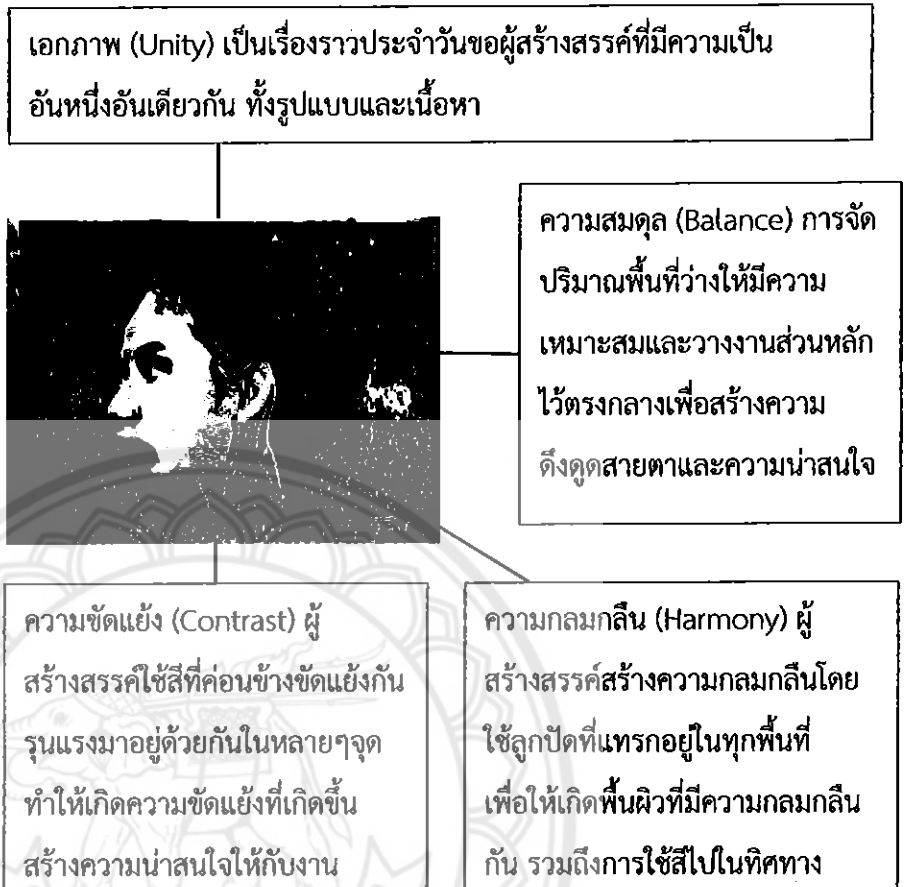
การวิเคราะห์เนื้อหา(Content)

เรื่อง แต่งเต็มสุข

แนวเรื่อง เป็นการนำเสนอการแสดงออกถึงพฤติกรรมการแสดงออกของ
เพศ หญิงที่สะท้อนให้เห็นถึงรูปแบบและวิธีการสร้างความสุขใน
ชีวิตประจำวันในรูปแบบของการแต่งแต้มสีสันลงบนเส้นผมและใบหน้า อัน
เป็นสิ่งแรกที่คนส่วนใหญ่จะมองเห็น

เนื้อหาภายนอก เป็นเรื่องราวของพฤติกรรมของผู้หญิง ซึ่งตัวผู้สร้างสรรค์
เป็นคนที่มีความชื่นชอบในเรื่องของพฤติกรรมความรักสวยงาม อันเป็น
ความสุขของผู้หญิงหลายๆคน และมีความชื่นชอบในงานผ้าและการเย็บปัก
รวมไปถึงเส้นไหมของผู้หญิงบนใบหน้าจึง นำมาสู่การสร้างสรรค์ ผลงาน
ศิลปนิพนธ์

เนื้อหาภายใน เป็นเนื้อหาที่เกิดจากการประสานกันอย่างมีเอกภาพของ
ทัศนธาตุใน รูปทรงเป็นเนื้อหาของรูปทรงโดยตรง เนื้อหาประเภทนี้จะให้
อารมณ์สุนทรียภาพแก่ผู้ดู เป็นอารมณ์ทางศิลปะที่เป็นบุคลิกภาพที่
แสดงออกของผู้สร้างสรรค์ประกอบด้วย

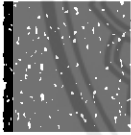

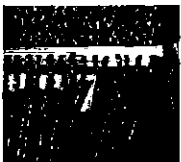
ผลงานชิ้นนี้ มีเนื้อหาศิลปะเป็นภาษาแห่งความงาม เป็นศิลปะที่มีจุดมุ่งหมายในการสร้างสรรค์ผลงานที่มี "ความงาม" หรือสุนทรียภาพทางรูปทรงเป็นหลักการสำคัญ "แก่นแท้" ของศิลปะก็คือ "ความงาม" อันมาจากการเลียนแบบ ธรรมชาติโดยที่ผู้สร้างสรรค์จะสอดแทรกความคิดเห็น ความรู้สึกประสบการณ์ ความรู้ความชำนาญในการใช้สื่อเครื่องมือ วิธีการ ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญในตัว ศิลปินในการสร้างสรรค์โดยให้ผู้ดูอาศัยประสบการณ์ที่มีมาประกอบในการตีความ เพื่อประเมินคุณค่า โดยนำเอาธรรมชาติมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจ และศึกษาวิธีการ ซึ่งเป็นผลสะท้อนให้เกิดการเรียนรู้ในผลงาน ศิลปินพันธุ์ชุด แต่งเติม สุข

2.การวิเคราะห์ทางกลวิธี

รูปแบบการสร้างสรรค์ผลงาน เป็นผลงานจิตรกรรมแบบ สื่อมผสม คือ ศิลปะที่นำกลวิธีของศิลปะรวมถึงวิธีการหลายๆแบบมาสร้างสรรค์ผลงาน เป็นลักษณะของงาน 3 มิติ โดยการตัดไม้ให้เป็นรูปทรงของใบหน้านำมาสร้างสรรค์แต่งเติมใบหน้า เย็บ ปัก ให้เกิดเป็นรูปร่าง รูปทรง มาประกอบกันเป็นผลงานศิลปะ โดยผู้สร้างสรรค์ได้ใช้ทักษะการเย็บผ้า ปักผ้า มาสร้างงานศิลปะใช้ผ้าแทนการระบายสีและใช้เข็มปักผ้าแทนการใช้ผู้กันวาดภาพ เพื่อให้เกิดผลงานที่มีความน่าสนใจและมีมิติที่หลากหลายทั้งรูปทรง พื้นผิว การใช้สี

3.การวิเคราะห์สัญลักษณ์

ศิลปินพินธ์ชุด แต่งเติมสุข มีการกำหนดสิ่งที่ใช้เพื่อแทนความหมายอีกสิ่งหนึ่งในการสร้างสรรค์ผลงาน คือ สัญลักษณ์ในงานศิลปะ ซึ่งใช้ในการสื่อความหมายหรือแนวคิดให้เข้าใจไปในทิศทางเดียวกันดังนี้

สัญลักษณ์	ความหมาย
	ลูกบิดหลากสี เป็นสัญลักษณ์แทนความสนุกสนานและความสุขจากการได้แต่งแต้มสีสันให้กับตัวเราเอง
	การใช้ลูกบิดประดับผม เป็นสัญลักษณ์แทนการแต่งเติมสีสัน อันเป็นสิ่งที่ผู้หญิงส่วนหญิงให้ความสำคัญ เพราะทรงผมมีส่วนสำคัญในการสร้างความมั่นใจให้กับเรา
	เส้นลูกบิดที่ร้อยลงมา เป็นสัญลักษณ์ของความสุขที่เอ่อล้นออกมาเพื่อแสดงให้เห็นว่าสิ่งต่างๆที่นำเสนอมานี้ทั้งการแต่งเติมใบหน้าและผมต่างสร้างความสุขที่ให้เรา เป็นความสุขที่มากจนเอ่อล้นออกมา

การสร้างผลงานชิ้นแรก เป็นลักษณะของการถ่ายทอดอุปนิสัยของผู้สร้างสรรค์ผ่านใบหน้าและ
 ผมที่ถูกแต่งเติมจนเกิดความสุข โดยให้เทคนิควิธีการของศิลปะสื่อผสมโดยนำเอาการเย็บผ้า และ
 ปักผ้ามาสร้างสรรค์ผลงาน ด้วยรูปแบบของผลงานที่เน้นในการนำเสนอในส่วนศีรษะ ในการ
 สร้างสรรค์งานในครั้งนี้มีการปฏิบัติงานตามแผนและมีการพัฒนาผลงานให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ภาพที่ 37 ภาพผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ในศิลปนิพนธ์ชุด แต่งเติมสุข

ชื่อผลงาน ตัวฉัน

กลวิธี คัด ไม้ เย็บ และปักผ้า

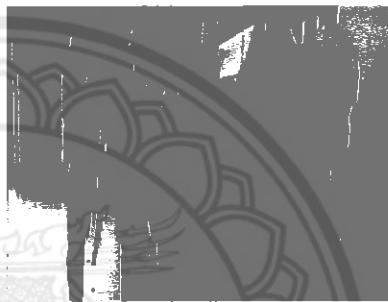
.ขนาด 120 x 120 ซม.

1. การวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะ

1. การวิเคราะห์รูปทรง(Form)

โครงสร้างทางรูป

สี ในผลงานชิ้นนี้ผู้สร้างสรรค์ต้องการสื่อถึงความสุข ความสนุกสนานของการแต่งแต้มสีสันให้กับตัวเราจึงเลือกใช้ทั้งสีวรรณะร้อน และสีวรรณะเย็น มาผสมประกอบกันให้เกิดเป็นสีเส้นที่ดูหลากหลาย ดูสนุก

ชมพู สีที่มีลักษณะพลอบประโลมให้จิตใจและความรู้สึกต่างๆสงบลง ในขณะที่เดียวกันก็ให้ความรู้สึกของการมีน้ำใจดี จิตใจกว้างขวางอบอุ่นและทะนุถนอม ผู้สร้างสรรค์ใช้สีชมพูเพื่อขัดแย้งและเป็นจุดเด่นในผลงาน

สีม่วง ให้ความรู้สึก มีเสน่ห์ น่าติดตาม เร้นลับ ซ่อนเร้น มีพลังแฝงอยู่ ความรัก ความสงบ ความสูงศักดิ์ เป็นที่ปลอบโยน และช่วยลดความเครียด เป็นสีที่ผู้สร้างสรรค์สร้างเป็นจุดเด่นในผลงาน

สีส้ม เป็นสีแห่งความเบิกบานและความรื่นเริงเป็นความรู้สึกที่อิสระและได้รับการ ปลดปล่อย เป็นความรู้สึกที่เกิดจากกันบึ้งของจิตใจที่ต้องการปรับปรุงชีวิตให้สดใส สีส้มเป็นสีแห่งความสร้างสรรค์ อบอุ่นสดใสมีสติปัญญา

สีเหลืองมักเป็นสีของความสุข ความเบิกบาน ความมีชีวิตชีวา งานเฉลิมฉลองเป็นสีของความแจ่มใส มักจะเกี่ยวข้องกับเซาว์ สติปัญญา

ข้างในและพลังของความคิดเป็นภูมิและความหยั่งรู้ เป็น
ความจำที่แจ่มใส ความคิดที่กระจ่างเป็นอารมณ์ของการใช้
ความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ เป็นสิ่งที่กระตุ้นให้เกิดการมองโลกในแง่
ดี

สีเขียว เป็นสีที่มีความสัมพันธ์อย่างแน่นแฟ้นกับธรรมชาติช่วยให้เรามี
อารมณ์ร่วมกับสิ่งอื่นๆตลอดจนธรรมชาติต่างๆ รอบตัวเราได้ง่าย
สีเขียวจะช่วยสร้างสรรค์บรรยากาศของความสบาย ผ่อนคลาย
สงบ ก่อให้เกิดความรู้สึกสันโดษ ว้าวุ่น สดุดและละวาง

สีวรรณะร้อน หมายถึง ชุดสีที่ประกอบด้วย สีส้มเหลือง สี ส้ม สีส้มแดง สี
แดง และสีม่วงแดง สีวรรณะร้อนให้ ความรู้สึกตื่นตา มีพลัง อบอุ่น
สนุกสนาน และดึงดูด ความสนใจได้ดี สีวรรณะร้อนนี้สภาพโดยรวมจะมี
ความกลมกลืนของสีมาก จึงมีสีเขียวมาประกอบทำให้ผลงานมีความ

สีวรรณะเย็น หมายถึง ชุดสีที่ประกอบด้วยสีเขียวเหลือง สี เขียว สีเขียว
น้ำเงิน สีน้ำเงิน และสีม่วงน้ำเงิน สีเย็นให้ความรู้สึกสุภาพ สงบ ลึกกลับ
เยือกเย็น ในทางจิตวิทยาสีเขียวมีความสัมพันธ์กับความรู้สึกหุดหู่ เศร้า
โศกเศร้า มีสีร้อนแทรกบ้างจะทำให้ผลงานดูน่าสนใจมากขึ้น

เส้น ผู้สร้างสรรค์นำเส้นมานำเสนอผ่านรูปทรงรูปร่าง รวมถึงลดทอนการเขียน
เพื่อแสดงให้เห็นถึงเส้นสายที่หลากหลายที่มาอยู่ร่วมกันอย่างลงตัวอันประกอบไป
ด้วย

เส้นหยัก ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหว ไม่ราบเรียบ
อันตราย มีความ ขัดแย้ง

เส้นโค้งให้ความรู้สึกมีการเคลื่อนไหว สบาย
เปลี่ยนแปลงได้ สั้นไหลสร้าง ความกลมกลืนใน
การเปลี่ยนทิศทาง

เส้นโค้งแบบกันหอย ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว
คลี่คลาย หรือเติบโตในทิศทางที่หมุนวนออกมา
ถ้ามองเข้าไปจะเห็นพลังความเคลื่อนไหวที่ไม่
สิ้นสุด

ค่าน้ำหนักแสงเงา ในผลงานชิ้นนี้ผู้สร้างสรรค์ใช้การถ่ายทอดแสงเงาผ่านการ
สร้างงานที่รูปแบบเป็นชั้น(Layer) เพื่อนำเสนอส่วนมืดและสว่าง และใช้ผ้าสีทึบใน
ส่วนที่เป็นเงามืดและใช้ผ้าสีสว่างในส่วนที่ได้รับแสง

พื้นผิว ผู้สร้างสรรค์เลือกที่จะนำเสนอพื้นผิวของวัสดุผ้า เชือก เพื่อให้เกิดความ
หลากหลายและความน่าสนใจ

ภาพที่ 38 ภาพแสดงความแตกต่างของพื้นผิว

โครงสร้างทางวัตถุ

เป็นการสร้างผลงานทางทัศนศิลป์ประเภท สื่อผสม โดยใช้ผ้าที่มีพื้นผิวที่แตกต่างกันมาสร้างความหลากหลายและเพิ่มความน่าสนใจด้วยการปักเพื่อให้เกิดพื้นผิวที่น่าสนใจ

การวิเคราะห์เนื้อหา(Content)

เรื่อง แต่งเติมสุข

แนวเรื่อง เป็นการนำเสนอการแสดงออกถึงพฤติกรรมการแสดงออกของเพศหญิง ที่สะท้อนให้เห็นถึงรูปแบบและวิธีการสร้างความสุขในชีวิตประจำวัน ในรูปแบบของการแต่งแต้มสีสันลงบนเส้นผมและใบหน้า อันเป็นสิ่งที่คนส่วนใหญ่จะมองเห็น

เนื้อหาภายนอก เป็นเรื่องราวของพฤติกรรมของผู้หญิง ซึ่งตัวผู้สร้างสรรค์เป็นคน ที่มีความชื่นชอบในเรื่องของพฤติกรรมการรักสวยรักงาม อันเป็นความสุขของผู้หญิง หลายคน และมีความชื่นชอบในงานผ้าและการเย็บปัก รวมไปถึงเส้นผมของผู้หญิงบนใบหน้าจึงนำมาสู่การสร้างสรรค์ ผลงาน ศิลปิน

เนื้อหาภายใน เป็นเนื้อหาที่เกิดจากการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุในรูปทรงเป็นเนื้อหาของรูปทรงโดยตรง เนื้อหาประเภทนี้จะให้อารมณ์สุนทรีย์ภาพแก่ผู้ดู เป็นอารมณ์ทางศิลปะที่ เป็นบุคลิกภาพที่แสดงออกของผู้สร้างสรรค์ประกอบด้วย

เอกภาพ (Unity) เป็นเรื่องราวประจำวันของผู้สร้างสรรค์ที่มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทั้งรูปแบบและเนื้อหา

ความสมดุล (Balance) การจัดปริมาณพื้นที่ว่างให้มีความเหมาะสมและวางงานส่วนหลักไว้ตรงกลางเพื่อสร้างความดึงดูดสายตาและความน่าสนใจ

ความขัดแย้ง (Contrast) ผู้สร้างสรรค์ใช้สีที่ค่อนข้างขัดแย้งกันรุนแรงมาอยู่ด้วยกัน ในหลายๆจุดทำให้เกิดความขัดแย้งที่เกิดขึ้นสร้างความน่าสนใจให้กับงาน

ความกลมกลืน (Harmony) ผู้สร้างสรรค์สร้างความกลมกลืนโดยใช้การปักสร้างรูปแบบที่ทำให้งานดูกลมกลืนและไปในทิศทางเดียวกัน

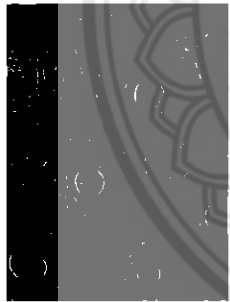
จุดมุ่งหมายในการสร้างสรรค์ผลงานที่มี "ความงาม" หรือสุนทรียภาพทางรูปทรง เป็นหลักการสำคัญ "แก่นแท้" ของศิลปะก็คือ "ความงาม" อันมาจากการเล่นแบบธรรมชาติโดยที่ผู้สร้างสรรค์จะสอดแทรกความคิดเห็น ความรู้สึก ประสบการณ์ ความรู้ความชำนาญในการใช้สื่อเครื่องมือ วิธีการ ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญในตัวศิลปินในการสร้างสรรค์โดยให้ผู้ดูอาศัยประสบการณ์ที่มีมาประกอบในการตีความ เพื่อประเมินคุณค่า โดยนำเอาธรรมชาติมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจและศึกษาวิธีการ ซึ่งเป็นผลสะท้อนให้เกิดการเรียนรู้ในผลงานศิลปนิพนธ์ชุด แต่งเต็ม สุข

2. การวิเคราะห์ทางกลวิธี

รูปแบบการสร้างสรรค์ผลงาน เป็นผลงานจิตรกรรมแบบ สื่อผสม คือ ศิลปะที่นำกลวิธีของศิลปะรวมถึงวิธีการหลายๆแบบมาสร้างสรรค์ผลงาน เป็นลักษณะของงาน 3 มิติ โดยนำภาพในหน้าซึ่งเป็นภาพสองมิติมาแยกโครงสร้างเป็นระดับในแต่ละชั้นเพื่อให้เกิดความลึก สร้างความน่าสนใจโดยการใช้ผ้าและปักบนผ้าในชิ้นงานทำให้งานดูน่าสนใจ

3. การวิเคราะห์สัญลักษณ์

ศิลปินพันธ์ชุด แต่งเติมสุข มีการกำหนดสิ่งที่ใช้เพื่อแทนความหมายอีกสิ่งหนึ่งในการสร้างสรรค์ผลงาน คือ สัญลักษณ์ในงานศิลปะ ซึ่งใช้ในการสื่อความหมายหรือแนวคิดให้เข้าใจไปในทิศทางเดียวกันดังนี้

สัญลักษณ์	ความหมาย
	<p>การใช้รูปทรงของใบหน้า เป็นสัญลักษณ์แทนตัวตนของเรา</p>
	<p>การปักเป็นลายกันหอย เป็นสัญลักษณ์แทนการแต่งเติมสีสัน ด้วยเส้นสายที่ดูสนุกสนานสดใส</p>

การสร้างผลงานชิ้นที่ 2 เป็นลักษณะของการถ่ายทอดอุปนิสัยของผู้สร้างสรรค์ผ่านใบหน้าที่ถูกแต่งเติมจนเกิดความสุข โดยใช้การปักเป็นส่วนที่สร้างสีสันความสุขความสนุกภายในงาน ในการสร้างสรรค์งานในครั้งนี้มีการปฏิบัติงานตามแผนและมีการพัฒนาผลงานให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ภาพที่ 39 ภาพผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ในศิลปะนิพนธ์ชุด แต่งเต็มสุข

ชื่อผลงาน คิ้วฉันทวิธิตัดไม้เย็บผ้า

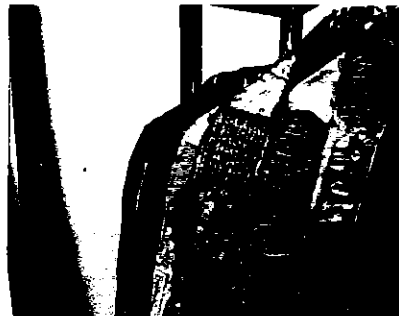
ขนาด 120 x 120 ซม.

1.การวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะ

1. การวิเคราะห์รูปทรง(Form)

โครงสร้างทางรูป

สี ในผลงานชิ้นนี้ผู้สร้างสรรค์ต้องการสื่อถึงความสุข ความสนุกสนานของการแต่ง
แต่มีสีสันให้กันตัวเราจึงเลือกใช้ทั้งสีวรรณะร้อน และสีวรรณะเย็น มาผสม
ประกอบกันให้เกิดเป็นสีสันที่ดูหลากหลาย ดูสนุก

- สีชมพู** สีที่มีลักษณะปลอดประโลมให้จิตใจและความรู้สึกต่างๆสงบ
ลงในขณะเดียวกันก็ให้ความรู้สึกของการมีน้ำใจดี จิตใจ
กว้างขวาง อ่อนนุ่มและทะนุถนอม ผู้สร้างสรรค์ใช้สีชมพูเพื่อ
ขัดแย้งและเป็นจุดเด่นในผลงาน
- สีม่วง** ให้ความรู้สึก มีเสน่ห์ น่าติดตาม เร้นลับ ซ่อนเร้น มีพลังแฝงอยู่
ความรัก ความสงบ ความสูงศักดิ์ เป็นที่ปลอดโยน และช่วย
ลดความเครียดเป็นสีที่ผู้สร้างสรรค์สร้างเป็นจุดเด่นในผลงาน
- สีส้ม** เป็นสีแห่งความเบิกบานและความรื่นเริงเป็นความรู้สึกที่อิสระ
และได้รับการ ปลดปล่อย เป็นความรู้สึกที่เกิดจากกันบึ้ง
ของจิตใจที่ต้องการปรับปรุงชีวิตให้สดใส สีส้มเป็นสีแห่งความ
สร้างสรรค์ อ่อนสดใสมีสติปัญญา
- สีเหลือง** มักเป็นสีของความสุข ความเบิกบาน ความมีชีวิตชีวา งาน
เฉลิมฉลองเป็นสีของความแจ่มใส มักจะเกี่ยวข้องกับเซาว์
สติปัญญาข้างในและพลังของความคิดเป็นภูมิและความหยั่ง
รู้ เป็นความจำที่แจ่มใส ความคิดที่กระจ่างเป็นอารมณ์ของ
การใช้ความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆเป็นสีที่กระตุ้นให้เกิดการมอง
โลกในแง่ดี
- สีดำ** ให้ความรู้สึก มีดมืดหนักแน่น สงบ เป็นสีที่มีความหมายทั้ง
ทางบวกและทางลบ นอกจากนี้สีดำยังเป็นสีที่แสดงออกถึง
ความรู้สึกหุนหันราคาแพง มีรสขม

สีวรรณะร้อน หมายถึง ชุดสีที่ประกอบด้วย สีส้มเหลือง สี ส้ม สีส้มแดง สี
แดง และสีม่วงแดง สีวรรณะร้อนให้ ความรู้สึกตื่นตา มีพลัง อ่อน
สนุกสนาน และดึงดูด ความสนใจได้ดี สีวรรณะร้อนนี้สภาพโดยรวมจะมี
ความกลมกลืนของสีมาก จึงมีสีเย็นมาประกอบทำให้ผลงานมีความ
น่าสนใจมากขึ้น

สีวรรณะเย็น หมายถึง ชุดสีที่ประกอบด้วยสีเขียวเหลือง สีเขียว สีเขียว
น้ำเงิน สีน้ำเงิน และสีม่วงน้ำเงิน สีเย็นให้ความรู้สึกสุภาพ สงบ ลึกลับ
เยือกเย็น ในทางจิตวิทยาสีเย็นมีความสัมพันธ์กับความรู้สึกหดหู เศร้า
โครงสีเย็นควร มีสีร้อนแทรกบ้างจะทำให้ผลงานดูน่าสนใจมากขึ้น

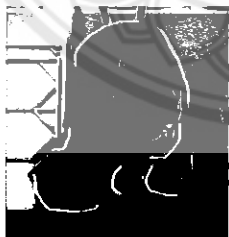
เส้น ผู้สร้างสรรค์นำเส้นมานำเสนอผ่านรูปทรงรูปร่าง รวมถึงลดทอนการเขียน
เพื่อแสดงให้เห็นถึงเส้นสายที่หลากหลายที่มาอยู่ร่วมกันอย่างลงตัวอันประกอบไป
ด้วย

เส้นแนวตั้งหรือตั้ง ให้ความรู้สึก ทางความสูง
สง่า มั่นคง แข็งแรง หนักแน่น เป็นสัญลักษณ์
ของความ ซื่อตรง

เส้นหยัก ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหว ไม่ราบเรียบ
อันตราย มีความ ชัดแย้ง

เส้นโค้ง ให้ความรู้สึกมีการเคลื่อนไหว สบาย
เปลี่ยนแปลงได้ ลื่นไหลสร้างความ กลมกลืนใน
การเปลี่ยนทิศทาง

เส้นนอน ให้ความรู้สึกทางความกว้าง สงบ
ราบเรียบ นิ่ง ผ่อนคลาย

ค่าน้ำหนักแสงเงา ในผลงานชิ้นนี้ผู้สร้างสรรค์ใช้การถ่ายทอกแสงเงาผ่านการ
สร้างงานที่รูปแบบเป็นชั้น(Layer) เพื่อนำเสนอส่วนมืดและสว่าง และใช้ผ้าสีทึบใน
ส่วนที่เป็นเงามืดและใช้ผ้าสีสว่างในส่วนที่ได้รับแสง

พื้นผิว ผู้สร้างสรรค์เลือกที่จะนำเสนอพื้นผิวของวัสดุผ้าที่เป็นลักษณะของเศษ
ผ้ามาเย็บต่อกันทำให้เกิดพื้นผิวที่เป็นรอยต่อของการเย็บ

ภาพที่ 40 ภาพแสดงความแตกต่างของพื้นผิว

โครงสร้างทางวัตถุ

เป็นการสร้างผลงานทางทัศนศิลป์ประเภท สื่อผสม โดยใช้ไม้มาตัดเป็นรูปร่าง
ขอใบหน้าผ้าที่มีพื้นผิวที่แตกต่างกันมาสร้างความหลากหลายและเพิ่มความน่าสนใจ
ด้วยการเป็นผ้าเศษผ้ามาต่อกันเกิดผิวสัมผัสที่น่าสนใจ

การวิเคราะห์เนื้อหา(Content)

เรื่อง แต่งเต็มสุข

แนวเรื่อง เป็นการนำเสนอการแสดงออกถึงพฤติกรรมการแสดงออกของ
เพศ หญิง ที่สะท้อนให้เห็นถึงรูปแบบและวิธีการสร้างความสุขใน
ชีวิตประจำวันในรูปแบบของการแต่งแต้มสีสันลงบนเส้นผมและใบหน้า อัน
เป็นสิ่งแรกที่คนส่วนใหญ่จะมองเห็น

เนื้อหาภายนอก เป็นเรื่องราวของพฤติกรรมของผู้หญิง ซึ่งตัวผู้สร้างสรรค์ เป็นคน ที่มีความชื่นชอบในเรื่องของพฤติกรรมการรักสวยรักงาม อันเป็น ความสุขของผู้หญิง หลายคน และมีความชื่นชอบในงานผ้าและการเย็บ ปัก รวมไปถึงเสน่ห์ของผู้หญิงบนใบหน้าจึงนำมาสู่ การสร้างสรรค์ ผลงาน ศิลปนิพนธ์

เนื้อหาภายใน เป็นเนื้อหาที่เกิดจากการประสานกันอย่างมีเอกภาพของ ทักษะในรูปทรงเป็นเนื้อหาของรูปทรงโดยตรง เนื้อหาประเภทนี้จะให้ อารมณ์สุนทรีย์ภาพแก่ผู้ดู เป็นอารมณ์ทางศิลปะที่ เป็นบุคลิกภาพที่ แสดงออกของผู้สร้างสรรค์ประกอบด้วย

เอกภาพ (Unity) เป็นเรื่องราวประจำวันของผู้สร้างสรรค์ที่มีความเป็นอันหนึ่งอัน เดียวกัน ทั้งรูปแบบและเนื้อหา

ความสมดุล (Balance) การจัดปริมาณ พื้นที่ว่างให้มีความเหมาะสมและวาง งานส่วนหลักไว้ตรงกลางเพื่อสร้างความ ดึงดูดสายตาและความน่าสนใจ

ความขัดแย้ง (Contrast) ผู้สร้างสรรค์ ใช้สีที่ค่อนข้างขัดแย้งกันทำให้เกิดความ ขัดแย้งที่เกิดขึ้นสร้างความน่าสนใจ ให้กับงาน

ความกลมกลืน (Harmony) ผู้ สร้างสรรค์สร้างความกลมกลืนโดยใช้ รูปแบบของรอยเย็บที่สร้างความ กลมกลืนให้กับชิ้นงาน

ผลงานชิ้นนี้ มีเนื้อหาศิลปะเป็นภาษาแห่งความงาม เป็นศิลปะที่มี จุดมุ่งหมายใน การสร้างสรรค์ผลงานที่มี "ความงาม" หรือสุนทรีย์ภาพทาง รูปทรง เป็นหลักการ สำคัญ "แก่นแท้" ของศิลปะก็คือ "ความงาม"อันมา

จากการเลียนแบบ ธรรมชาติ โดยที่ผู้สร้างสรรค์จะสอดแทรกความคิดเห็น ความรู้สึก ประสบการณ์ ความรู้ความชำนาญในการใช้สื่อเครื่องมือ วิธีการ ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญในตัวศิลปินใน การสร้างสรรค์โดยให้ผู้ดูอาศัย ประสบการณ์ที่มีมาประกอบในการ ตีความ เพื่อประเมิน คุณค่า โดยนำเอา ธรรมชาติมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจ และศึกษาวิธีการ ซึ่งเป็นผล สะท้อน ให้เกิดการเรียนรู้ในผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดแต่งเติม สุข

2.การวิเคราะห์ทางกลวิธี

รูปแบบการสร้างสรรค์ผลงาน เป็นผลงานจิตรกรรมแบบ สื่อผสม คือ ศิลปะที่นำ กลวิธีของศิลปะรวมถึงวิธีการหลายๆแบบมาสร้างสรรค์ผลงาน เป็นลักษณะของงาน 3 มิติ โดยนำภาพในหน้าซึ่งเป็นภาพสองมิติมาแยกโครงสร้างเป็นระดับในแต่ละชั้นเพื่อให้เกิด ความลึก สร้างความน่าสนใจโดยการใช้เศษผ้ามาเย็บและเย็บต่อกันเป็นพื้นผิวของงาน

3.การวิเคราะห์สัญลักษณ์

ศิลปะนิพนธ์ชุด แต่งเติมสุข มีการกำหนดสิ่งที่ใช้เพื่อแทนความหมายอีกสิ่งหนึ่งในการสร้างสรรค์ผลงาน คือ สัญลักษณ์ในงานศิลปะ ซึ่งใช้ในการสื่อความหมายหรือแนวคิด ให้เข้าใจไปในทิศทางเดียวกันดังนี้

สัญลักษณ์	ความหมาย
	<p>การใช้รูปทรงของใบหน้า เป็นสัญลักษณ์แทนตัวตนของเรา</p>
	<p>การเย็บผ้า/รอยต่อของการเย็บ เป็นสัญลักษณ์แทนการแต่งเติมสีสัน เศษผ้าที่มีผิวสัมผัสที่ต่างกันแต่มารวมกันได้ ก็คือการสร้างความสุขจาก หลายารูปแบบซึ่งผลลัพธ์ก็คือความสุขของเรา</p>

กาสร้างผลงานชิ้นที่ 3 เป็นลักษณะของการถ่ายทอดอุปนิสัยของผู้สร้างสรรค์ผ่านใบหน้าที่ถูก
แต่งเติมจนเกิดความสุข โดยใช้การเย็บเป็นส่วนที่สร้างสีสันความสุขความสนุกภายในงาน ในการ
สร้างสรรค์งานในครั้งนี้มีการปฏิบัติงานตามแผนและมีการพัฒนาผลงานให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ภาพที่ 41 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ในศิลปนิพนธ์ชุด แต่งเต็มสุข

ชื่อผลงาน ตัวฉันกลวิธี ตัดไม้ เย็บผ้า

ขนาด 120 x 120 ซม.

1.การวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะ

1.การวิเคราะห์รูปทรง(Form)

โครงสร้างทางรูป

สี ในผลงานชิ้นนี้ผู้สร้างสรรค์ต้องการสื่อถึงความสุข ความสนุกสนานของการแต่ง
 แด้มสีสันทันให้กันตัวเราจึงเลือกใช้ทั้งสีวรรณะร้อน และสีวรรณะเย็น มาผสม
 ประกอบกันให้เกิดเป็นสีสันทันที่หลากหลาย ดูสนุก

- สีชมพู** สีที่มีลักษณะปลอบประโลมให้จิตใจและความรู้สึกต่างๆสงบ
ลงในขณะเดียวกันก็ให้ความรู้สึกของการมีน้ำใจดี จิตใจ
กว้างขวาง อ่อนชุ่มและทะนุถนอม ผู้สร้างสรรค์ใช้สีชมพูเพื่อ
ขัดแย้งและเป็นจุดเด่นในผลงาน
- สีม่วง** ให้ความรู้สึก มีเสน่ห์ น่าติดตาม เร้นลับ ซ่อนเร้น มีพลังแฝงอยู่
ความรัก ความสงบ ความสูงศักดิ์ เป็นที่ปลอบโยน และช่วย
ลดความเครียด เป็นสีที่ผู้สร้างสรรค์สร้างเป็นจุดเด่นในผลงาน
- สีส้ม** เป็นสีแห่งความเบิกบานและความรื่นเริงเป็นความรู้สึกที่อิสระ
และได้รับการ ปลดปล่อย เป็นความรู้สึกที่เกิดจากกันบึง
ของจิตใจที่ต้องการปรับปรุงชีวิตให้สดใส สีส้มเป็นสีแห่งความ
สร้างสรรค์ อ่อนชุ่มสดใสมีสติปัญญา
- สีเหลือง** มักเป็นสีของความสุข ความเบิกบาน ความมีชีวิตชีวา งาน
เฉลิมฉลองเป็นสีของความแจ่มใส มักจะเกี่ยวข้องกับเซาว์
สติปัญญาข้างในและพลังของความคิดเป็นภูมิและความหยั่งรู้
เป็นความจำที่แจ่มใส ความคิดที่กระจ่างเป็นอารมณ์ของการ
ใช้ความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ เป็นสีที่กระตุ้นให้เกิดการมองโลก
ในแง่ดี
- สีเขียว** เป็นสีที่มีความสัมพันธ์อย่างแน่นแฟ้นกับธรรมชาติช่วยให้เรามี
อารมณ์ร่วมกับสิ่งอื่นๆตลอดจนธรรมชาติต่างๆ รอบตัวเราได้
ง่าย สีเขียวจะช่วยสร้างสรรค์บรรยากาศของความสบาย
ผ่อนคลายสงบ ก่อให้เกิดความรู้สึกสันโดษ ว้าวเปลา่ สมดุล
และละวาง
- สีดำ** ให้ความรู้สึก มีดมืดหนักแน่น สงบ เป็นสีที่มีความหมายทั้ง
ทางบวกและทางลบ นอกจากนี้สีดำยังเป็นสีที่แสดงออกถึง
ความรู้สึกนุหรรห ราคาแพง มีรสนิยม

สีวรรณะร้อน หมายถึง ชุดสีที่ประกอบด้วย สีส้มเหลือง สี ส้ม สีส้มแดง สีแดง และสีม่วงแดง สีวรรณะร้อนให้ ความรู้สึกตื่นตา มีพลัง อบอุ่น สนุกสนาน และดึงดูด ความสนใจได้ดี สีวรรณะร้อนนี้สภาพโดยรวมจะมีความกลมกลืนของสีมาก จึงมีสีเย็นมาประกอบทำให้ผลงานมีความน่าสนใจมากขึ้น

สีวรรณะเย็น หมายถึง ชุดสีที่ประกอบด้วยสีเขียวเหลือง สี เขียว สีเขียวน้ำเงิน สีน้ำเงิน และสีม่วงน้ำเงิน สีเย็นให้ความรู้สึกสุภาพ สงบ ลึกลับ เยือกเย็น ในทางจิตวิทยาสีเย็นมีความสัมพันธ์กับความรู้สึกหดหู่ เศร้า โคร่งสีเย็นควร มีสีร้อนแทรกบ้างจะทำให้ผลงานดูน่าสนใจมากขึ้น

เส้น ผู้สร้างสรรค้นำเส้นมานำเสนอผ่านรูปทรงรูปร่าง รวมถึงลดทอนการเย็บเพื่อแสดงให้เห็นถึงเส้นสายที่หลากหลายที่มาอยู่รวมกันอย่างลงตัวอันประกอบไปด้วย

เส้นหยัก ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหว ไม่ราบเรียบ
อันตราย มีความ ขัดแย้ง

เส้นโค้ง ให้ความรู้สึกมีการเคลื่อนไหว สบาย
เปลี่ยนแปลงได้ เส้นไหลสร้างความ กลมกลืนใน
การเปลี่ยนทิศทาง

ค่าน้ำหนักแสงเงา ในผลงานชิ้นนี้ผู้สร้างสรรค้ใช้การถ่ายทอกแสงเงาผ่านการสร้างงานที่รูปแบบเป็นชั้น(Layer) เพื่อนำเสนอส่วนมืดและสว่าง และใช้ผ้าสีทึบในส่วนที่เป็นเงามืดและใช้ผ้าสีสว่างในส่วนที่ได้รับแสง

พื้นผิว ผู้สร้างสรรค้เลือกที่จะนำเสนอพื้นผิวของวัสดุผ้าที่เป็นลักษณะของเศษผ้ามาเย็บต่อกันทำให้เกิดพื้นผิวที่เป็นรอยต่อของการเย็บ

ภาพที่ 42 ภาพแสดงความแตกต่างของพื้นผิว

โครงสร้างทางวัตถุ

เป็นการสร้างผลงานทางทัศนศิลป์ประเภท สื่อผสม โดยใช้ไม้มาตัดเป็นรูปร่างขอใบหน้าใช้ผ้าที่มีสีสันสดใส และสร้างพื้นผิวด้วยการปัก และติดลูกบิด

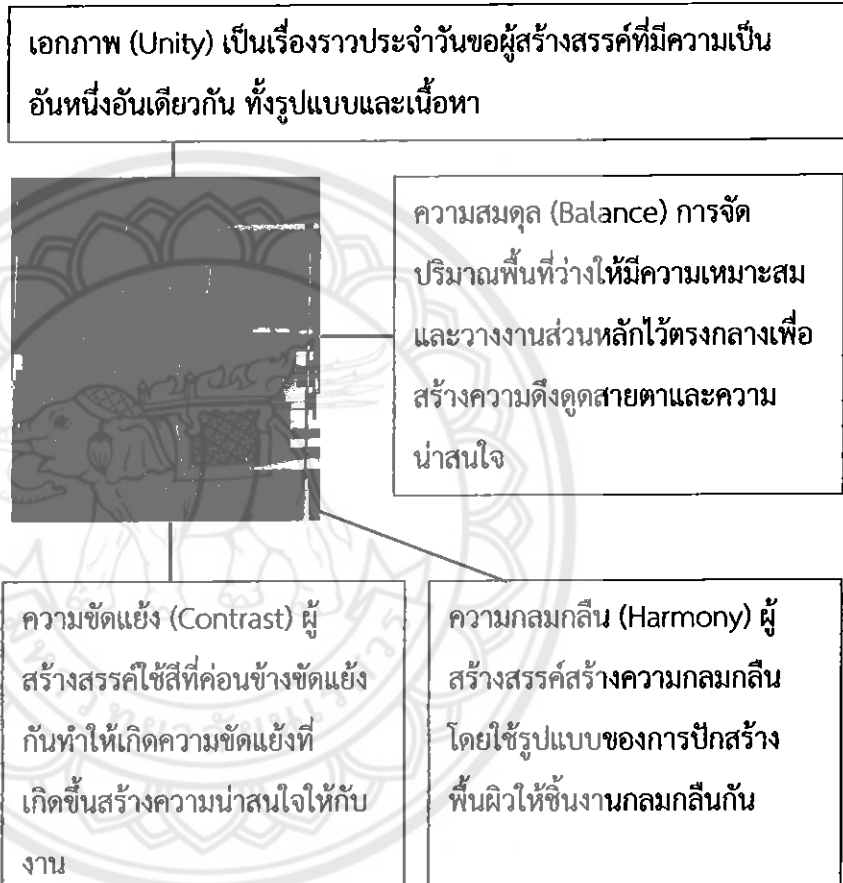
2.การวิเคราะห์เนื้อหา(Content)

เรื่อง แต่งเติมสุข

แนวเรื่อง เป็นการนำเสนอการแสดงออกถึงพฤติกรรมการแสดงออกของเพศหญิง ที่สะท้อนให้เห็นถึงรูปแบบและวิธีการสร้างความสุขในชีวิตประจำวันในรูปแบบของการแต่งแต้มสีสันลงบนเส้นผมและใบหน้า อันเป็นสิ่งแรกที่คนส่วนใหญ่จะมองเห็น

เนื้อหาภายนอก เป็นเรื่องราวของพฤติกรรมของผู้หญิง ซึ่งตัวผู้สร้างสรรค์เป็นคนที่มีความชื่นชอบในเรื่องของพฤติกรรมความรักสวยรักงาม อันเป็นความสุขของผู้หญิง หลายคน และมีความชื่นชอบในงานผ้าและการเย็บปัก รวมไปถึงเส้นหญ้าของผู้หญิงบนใบหน้าจึงนำมาสู่การสร้างสรรค์ ผลงานศิลปนิพนธ์

เนื้อหาภายใน เป็นเนื้อหาที่เกิดจากการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุใน รูปทรงเป็นเนื้อหาของรูปทรงโดยตรง เนื้อหาประเภทนี้จะให้อารมณ์สุนทรียภาพแก่ผู้ดู เป็นอารมณ์ทางศิลปะที่ เป็นบุคลิกภาพที่แสดงออกของผู้สร้างสรรค์ประกอบด้วย

ผลงานชิ้นนี้ มีเนื้อหาศิลปะเป็นภาษาแห่งความงาม เป็นศิลปะที่มีจุดมุ่งหมายใน การสร้างสรรค์ผลงานที่มี "ความงาม" หรือสุนทรียภาพทางรูปทรงเป็นหลักการ สำคัญ "แก่นแท้" ของศิลปะก็คือ "ความงาม"อันมาจากการเลียนแบบ ธรรมชาติ โดยที่ผู้สร้างสรรค์จะสอดแทรกความคิดเห็น ความรู้สึก ประสบการณ์ ความรู้ความชำนาญในการใช้สื่อเครื่องมือ วิธีการ ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญในตัวศิลปินใน การสร้างสรรค์โดยให้ผู้ดูอาศัยประสบการณ์ที่มีมาประกอบใน ตีความ เพื่อประเมิน คุณค่า โดยนำเอาธรรมชาติมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจ

และศึกษาวิธีการ ซึ่งเป็นผล สะท้อนให้เกิดการเรียนรู้ในผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดแต่ง
เต็ม สุข

2.การวิเคราะห์ทางกลวิธี

รูปแบบการสร้างสรรค์ผลงาน เป็นผลงานจิตรกรรมแบบ สื่อผสม คือ ศิลปะที่นำกลวิธีของ
ศิลปะรวมถึงวิธีการหลายๆแบบมาสร้างสรรค์ผลงาน เป็นลักษณะของงาน 3 มิติ โดยนำภาพใน
หน้าซึ่งเป็นภาพสองมิติมาแยกโครงสร้างเป็นระดับในแต่ละชั้นเพื่อให้เกิดความลึก สร้างความ
น่าสนใจโดยการให้การปักและติดลูกปัดมาสร้างพื้นผิวให้งานดูน่าสนใจ

3.การวิเคราะห์สัญลักษณ์

ศิลปะนิพนธ์ชุด แต่งเต็มสุข มีการกำหนดสิ่งที่ใช้เพื่อแทนความหมายอีกสิ่งหนึ่งในการ
สร้างสรรค์ผลงาน คือ สัญลักษณ์ในงานศิลปะ ซึ่งใช้ในการสื่อความหมายหรือแนวคิดให้เข้าใจไป
ในทิศทางเดียวกันดังนี้

สัญลักษณ์	ความหมาย
	การใช้รูปทรงของใบหน้า เป็นสัญลักษณ์แทนตัวตนของเรา
	การปักผ้าและติดลูกปัด เป็นสัญลักษณ์แทนการแต่งแต้มความสุขให้ กับตัวเอง

การสร้างผลงานชิ้นที่ 4 เป็นลักษณะของการถ่ายทอดอุปนิสัยของผู้สร้างสรรค์ผ่านใบหน้าที่ถูกแต่งเติมจนเกิดความสุข โดยใช้การปักเป็นส่วนที่สร้างสีสันความสุขความสนุกภายในงาน ในการสร้างสรรค์งานในครั้งนี้มีการปฏิบัติงานตามแผนและมีการพัฒนาผลงานให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ภาพที่ 43 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ในศิลปนิพนธ์ชุด แต่งเติมสุข

ชื่อผลงาน ตัวฉัน กลวิธี ตัดไม้ เย็บผ้า

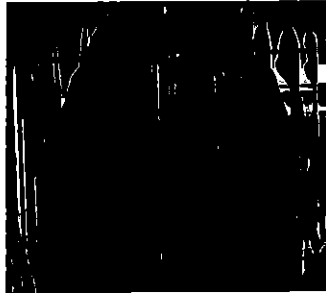
ขนาด 60x80 ซม.

การวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะ

1. การวิเคราะห์รูปทรง(Form)

โครงสร้างทางรูป

สี ในผลงานชิ้นนี้ผู้สร้างสรรค์ต้องการสื่อถึงความสุข ความสนุกสนานของการแต่งแต้มสีสันให้กันตัวเราจึงเลือกใช้ทั้งสีวรรณะร้อน และสีวรรณะเย็น มาผสมประกอบกันให้เกิดเป็นสีสันที่ดูหลากหลาย ดูสนุก

สีส้ม เป็นสีแห่งความเบิกบานและความรื่นเริงเป็นความรู้สึกที่
อิสระและได้รับการ ปลอดภัย เป็นความรู้สึกที่เกิดจากกัน
บึงของจิตใจที่ต้องการปรับปรุงชีวิตให้สดใส สีส้มเป็นสีแห่ง
ความคิดสร้างสรรค์ อบอุ่นสดใสมีสติปัญญา

สีเหลือง มักเป็นสีของความสุภาพ ความเบิกบาน ความมีชีวิตชีวา งาน
เฉลิมฉลองเป็นสีของ

สีดำ ให้ความรู้สึก มืดมิด หนักแน่น สงบ เป็นสีที่มีความหมายทั้ง
ทางบวกและทางลบ นอกจากนี้สีดำยังเป็นสีที่แสดงออกถึง
ความรู้สึกหุหุรา ราคาแพง มีรสนิยม

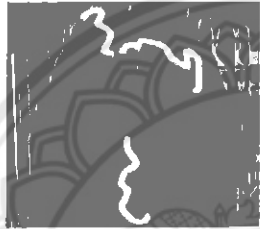
สีวรรณะร้อน หมายถึง ชุดสีที่ประกอบด้วย สีส้มเหลือง สี ส้ม สีส้มแดง สี
แดง และสีม่วงแดง สีวรรณะร้อนให้ ความรู้สึกตื่นตา มีพลัง อบอุ่น
สนุกสนาน และดึงดูด ความสนใจได้ดี สีวรรณะร้อนนี้สภาพโดยรวมจะมี
ความกลมกลืนของสีมาก จึงมีสีเย็นมาประกอบทำให้ผลงานมีความ

สีวรรณะเย็น หมายถึง ชุดสีที่ประกอบด้วยสีเขียวเหลือง สี เขียว สีเขียว
น้ำเงิน สีน้ำเงิน และสีม่วงน้ำเงิน สีเย็นให้ความรู้สึกสุภาพ สงบ ลึกลับ
เยือกเย็น ในทางจิตวิทยาสีเย็นมีความสัมพันธ์กับความรู้สึกหดหู่ เศร้า
โศกเศร้า มีสีร้อนแทรกบ้างจะทำให้ผลงานดูน่าสนใจมากขึ้น

เส้น ผู้สร้างสรรค้นำเส้นมานำเสนอผ่านรูปทรงรูปร่าง รวมถึงลดทอนการเย็บ เพื่อแสดงให้เห็นถึงเส้นสายที่หลากหลายที่มาอยู่รวมกันอย่างลงตัวอันประกอบไปด้วย

เส้นแนวตั้งหรือตั้ง ให้ความรู้สึก ทางความสูง
สง่า มั่นคง แข็งแรง หนักแน่น เป็นสัญลักษณ์
ของความ ซื่อตรง

เส้นหยัก ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหว ไม่ราบเรียบ
อันตราย มีความ ชัดแย้ง

เส้นโค้ง ให้ความรู้สึกมีการเคลื่อนไหว สบาย
เปลี่ยนแปลงได้ สิ้นไหลสร้าง ความ กลมกลืนใน
การเปลี่ยนทิศทาง

ค่าน้ำหนักแสงเงา ในผลงานชิ้นนี้ผู้สร้างสรรค้ใช้การถ่ายทอกแสงเงาผ่านการสร้างงานที่รูปแบบเป็นชั้น(Layer) เพื่อนำเสนอส่วนมืดและสว่าง และใช้ผ้าสีทึบในส่วนที่เป็นเงามืดและใช้ผ้าสีสว่างในส่วนที่ได้รับแสง

พื้นผิว ผู้สร้างสรรคเลือกที่จะนำเสนอพื้นผิวไม่โดยตรงเพื่อแสดงถึงตัวตนและธรรมชาติที่ถูกแต่งแต้มสีสันให้สวยงาม

โครงสร้างทางวัตถุ

เป็นการสร้างผลงานทางทัศนศิลป์ประเภท สื่อผสม โดยใช้ไม้มาตัดเป็นรูปร่างของใบหน้าผ้าที่มีมาผสมผสานโครงสร้างเกิดมุมมอง 4มุมมอง

2.การวิเคราะห์เนื้อหา(Content)

เรื่อง แต่งเติมสุข

แนวเรื่อง เป็นการนำเสนอการแสดงออกถึงพฤติกรรมการแสดงออกของ เพศ ที่สะท้อนให้เห็นถึงรูปแบบและวิธีการสร้างความสุขในชีวิตประจำวันในรูปแบบของการแต่งแต้มสีสันลงบนเส้นผมและใบหน้า อันเป็นสิ่งที่คนส่วนใหญ่จะมองเห็น

เนื้อหาภายนอก เป็นเรื่องราวของพฤติกรรมของผู้หญิง ซึ่งตัวผู้สร้างสรรค์เป็นคนที่มีความชื่นชอบในเรื่องของพฤติกรรมรักสวยรักงาม อันเป็นความสุขของผู้หญิง หลายคน และมีความชื่นชอบในงานผ้าและการเย็บปัก รวมไปถึงเสน่ห์ของผู้หญิงบนใบหน้าจึงนำมาสู่การสร้างสรรค์ ผลงานศิลปนิพนธ์

เนื้อหาภายใน เป็นเนื้อหาที่เกิดจากการประสานกันอย่างมีเอกภาพของ ทัศนธาตุในรูปทรงเป็นเนื้อหาของรูปทรงโดยตรง เนื้อหาประเภทนี้จะให้อารมณ์ สุนทรีย์ภาพแก่ผู้ดู เป็นอารมณ์ทางศิลปะที่ เป็นบุคลิกภาพที่แสดงออกของผู้ สร้างสรรค์ประกอบด้วย

เอกภาพ (Unity) เป็นเรื่องราวประจำวันของผู้สร้างสรรค์ที่มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทั้งรูปแบบและเนื้อหา

ความสมดุล (Balance) การจัดปริมาณพื้นที่ว่างให้มีความเหมาะสมและวางงานส่วนหลักไว้ตรงกลางเพื่อสร้างความดึงดูดสายตาและความน่าสนใจ

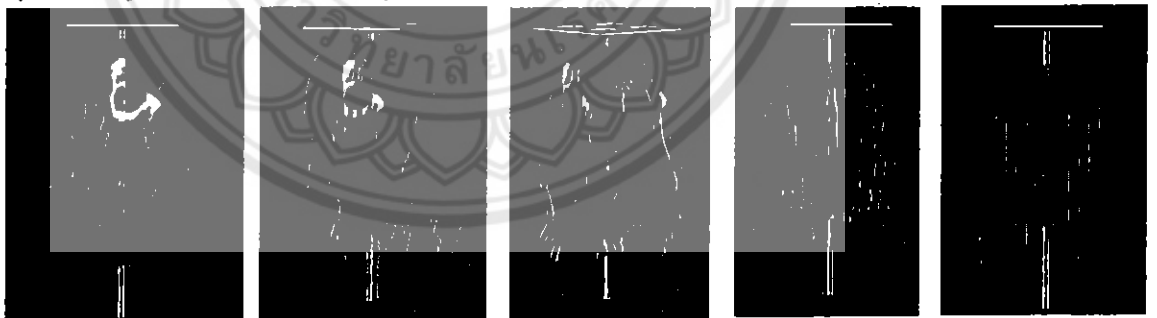
ความขัดแย้ง (Contrast) ผู้สร้างสรรค์ใช้สีที่ค่อนข้างขัดแย้งกันคือใช้ทั้งวรรณะร้อนและวรรณะเย็นทำให้เกิดความขัดแย้งที่เกิดขึ้นสร้างความน่าสนใจให้กับงาน

ความกลมกลืน (Harmony) ผู้สร้างสรรค์สร้างความกลมกลืนด้วยรูปแบบที่ดูเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

ผลงานชิ้นนี้ มีเนื้อหาศิลปะเป็นภาษาแห่งความงาม เป็นศิลปะที่มีจุดมุ่งหมายใน การสร้างสรรค์ผลงานที่มี "ความงาม" หรือสุนทรีย์ภาพทางรูปทรง เป็นหลักการ สำคัญ "แก่นแท้" ของศิลปะก็คือ "ความงาม"อันมาจากการเลียนแบบธรรมชาติ โดยที่ผู้สร้างสรรค์จะสอดแทรกความคิดเห็น ความรู้สึกประสบการณ์ ความรู้ ความชำนาญในการใช้สื่อเครื่องมือ วิธีการ ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญในตัวศิลปินในการสร้างสรรค์โดยให้ผู้ดูอาศัยประสบการณ์ที่มีมาประกอบในการ ตีความ เพื่อประเมินคุณค่า โดยนำเอาธรรมชาติมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจ และศึกษาวิธีการ ซึ่งเป็นผลสะท้อนให้เกิดการเรียนรู้ในผลงานศิลปนิพนธ์ชุดแต่งเต็ม สุข

2.การวิเคราะห์ทางกลวิธี

รูปแบบการสร้างสรรค์ผลงาน เป็นผลงานจิตรกรรมแบบ สื่อผสม คือ ศิลปะที่นำกลวิธีของศิลปะรวมถึงวิธีการหลายๆแบบมาสร้างสรรค์ผลงาน เป็นลักษณะของงาน 3 มิติ โดยนำภาพในหน้าซึ่งเป็นภาพสองมิติมาแยกโครงสร้างเป็นระดับในแต่ละชั้นเพื่อให้เกิดความลึก สร้างความน่าสนใจโดยการใช้การผสมระหว่างหน้า 2 รูปแบบ เป็นมุมมองในการมอง 4 ด้าน

3.การวิเคราะห์สัญลักษณ์

ศิลปนิพนธ์ชุด แต่งเต็มสุข มีการกำหนดสิ่งที่ใช้เพื่อแทนความหมายอีกสิ่งหนึ่งในการสร้างสรรค์ผลงาน คือ สัญลักษณ์ในงานศิลปะ ซึ่งใช้ในการสื่อความหมายหรือแนวคิดให้เข้าใจไปในทิศทางเดียวกันดังนี้

สัญลักษณ์	ความหมาย
	การใช้รูปทรงของใบหน้า เป็นสัญลักษณ์แทนตัวตนของเรา
	การทำสี เป็นสัญลักษณ์แทนการแต่งเติมสีสันให้กับตัวเราในแบบต่างๆ

กาสร้างผลงานชิ้นที่ 5 เป็นลักษณะของการถ่ายทอดอุปนิสัยของผู้สร้างสรรค์ผ่านใบหน้าที่ถูกแต่งเติมจนเกิดความสุข โดยพัฒนาจากการมอง 2 มุมมอง มาเป็นงานที่มี 4 มุมมอง ในการสร้างสรรค์งานในครั้งนี้มีการปฏิบัติงานตามแผนและมีการพัฒนาผลงานให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ภาพที่ 44 ภาพผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ในศิลปนิพนธ์ชุด แต่งเติมสุข

ชื่อผลงาน ตัวฉันกลวิธี ตัดไม้ เย็บผ้า

1. การวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะ

1. การวิเคราะห์รูปทรง(Form)

โครงสร้างทางรูป

สี ในผลงานชิ้นนี้ผู้สร้างสรรค์ต้องการสื่อถึงความสุข ความสนุกสนานของการแต่งแต้มสีสันให้กับตัวเราจึงเลือกใช้ทั้งสีวรรณะร้อน และสีวรรณะเย็น มาผสมประกอบกันให้เกิดเป็นสีสันที่ดูหลากหลาย ดูสนุก

สีส้ม เป็นสีแห่งความเบิกบานและความรื่นเริงเป็นความรู้สึกที่อิสระและได้รับการ ปลอดภัย เป็นความรู้สึกที่เกิดจากกันปึ้งของจิตใจที่ต้องการปรับปรุงชีวิตให้สดใส สีส้มเป็นสีแห่งความสร้างสรรค์ อ่อนสดใสมีสติปัญญา

สีเหลือง มักเป็นสีของความสุข ความเบิกบาน ความมีชีวิตชีวา งานเฉลิมฉลองเป็นสีของ

สีดำ ให้ความรู้สึก มีดมืด หนักแน่น สงบ เป็นสีที่มีความหมายทั้งทางบวกและทางลบ นอกจากนี้สีดำยังเป็นสีที่แสดงออกถึงความรู้สึกหรรษา ราคาแพง มีรสนิยม

สีขาว ให้ความรู้สึก ความเรียบง่าย ความสะอาด ความไร้เดียงสา
ความอ่อนเยาว์ ความหลุดพ้น ความว่างเปล่า ความเบา

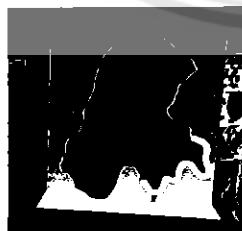
สีวรรณะร้อน หมายถึง ชุดสีที่ประกอบด้วย สีส้มเหลือง สี ส้ม สีส้มแดง สี
แดง และสีม่วงแดง สีวรรณะร้อนให้ ให้ความรู้สึกตื่นตา มีพลัง อบอุ่น
สนุกสนาน และดึงดูด ความสนใจได้ดี สีวรรณะร้อนนี้สภาพโดยรวมจะมี
ความกลมกลืนของสีมาก จึงมีสีเย็นมาประกอบทำให้ผลงานมีความ

สีวรรณะเย็น หมายถึง ชุดสีที่ประกอบด้วยสีเขียวเหลือง สี เขียว สีเขียวน้ำ
เงิน สีน้ำเงิน และสีม่วงน้ำเงิน สีเย็นให้ความรู้สึกสุขภาพ สงบ ลึกลับ เยือก
เย็น ในทางจิตวิทยาสีเย็นมีความสัมพันธ์กับความรู้สึกหดหู่ เศร้า โคร่งสี
เย็นควร มีสีร้อนแทรกบ้างจะทำให้ผลงานดูน่าสนใจมากขึ้น

เส้น ผู้สร้างสรรค์นำเส้นมานำเสนอผ่านรูปทรงรูปร่าง รวมถึงลวดลายการเย็บ
เพื่อแสดงให้เห็นถึงเส้นสายที่หลากหลายที่มาอยู่รวมกันอย่างลงตัวอันประกอบไป
ด้วย

เส้นแนวตั้งหรือตั้ง ให้ความรู้สึก ทางความสูง
สง่า มั่นคง แข็งแรง หนักแน่น เป็นสัญลักษณ์
ของความ ซื่อตรง

เส้นหยัก ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหว ไม่ราบเรียบ
อันตราย มีความ ชัดแย้ง

เส้นโค้ง ให้ความรู้สึกมีการเคลื่อนไหว สบาย
เปลี่ยนแปลงได้ เส้นไหลสร้างความ กลมกลืนใน
การเปลี่ยนทิศทาง

ค่าน้ำหนักแสงเงา ในผลงานชิ้นนี้ผู้สร้างสรรค์ใช้การถ่ายทอดแสงเงาผ่านการสร้างงานที่รูปแบบเป็นชั้น(Layer) เพื่อนำเสนอส่วนมืดและสว่าง และสีเพื่อสร้างน้ำหนักให้กับชิ้นงาน

พื้นผิว ผู้สร้างสรรค์เลือกที่จะนำเสนอพื้นผิวไม้โดยตรงเพื่อแสดงถึงตัวตนและธรรมชาติที่ถูกแต่งแต้มสีสันให้สวยงาม

โครงสร้างทางวัตถุ

เป็นการสร้างผลงานทางทัศนศิลป์ประเภท สื่อผสม โดยใช้ไม้มาเจาะเป็นรูปร่างขอใบหน้าผ้าที่มีเพื่อให้เกิดเป็นมุมมองการทับซ้อนของช่องว่างที่ทำให้เกิดรูป

2. การวิเคราะห์เนื้อหา(Content)

เรื่อง แต่งเติมสุข

แนวเรื่อง เป็นการนำเสนอการแสดงออกถึงพฤติกรรมการแสดงออกของเพศหญิง ที่สะท้อนให้เห็นถึงรูปแบบและวิธีการสร้างความสุขในชีวิตประจำวันในรูปแบบของการแต่งแต้มสีสันลงบนเส้นผมและใบหน้า อันเป็นสิ่งที่คนส่วนใหญ่จะมองเห็น

เนื้อหาภายนอก เป็นเรื่องราวของพฤติกรรมของผู้หญิง ซึ่งตัวผู้สร้างสรรค์เป็นคน ที่มีความชื่นชอบในเรื่องของพฤติกรรมความรักสวยงาม อันเป็นความสุขของผู้หญิงหลายคน และมีความชื่นชอบในงานผ้าและการเย็บปัก รวมไปถึงเสน่ห์ของผู้หญิงบนใบหน้าจึงนำมาสู่การสร้างสรรค์ ผลงานศิลปนิพนธ์

เนื้อหาภายใน เป็นเนื้อหาที่เกิดจากการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุในรูปทรงเป็นเนื้อหาของรูปทรงโดยตรง เนื้อหาประเภทนี้จะให้อารมณ์สุนทรีย์ภาพแก่ผู้ดู เป็นอารมณ์ทางศิลปะที่ เป็นบุคลิกภาพที่แสดงออกของผู้สร้างสรรค์ประกอบด้วย

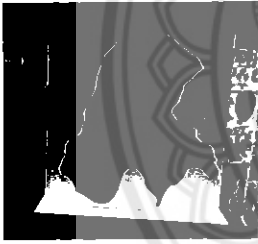

ผลงานชิ้นนี้ มีเนื้อหาศิลปะเป็นภาษาแห่งความงาม เป็นศิลปะที่มีจุดมุ่งหมายใน การสร้างสรรคผลงานที่มี "ความงาม" หรือสุนทรียภาพทางรูปทรง เป็นหลักการ สำคัญ "แก่นแท้" ของศิลปะก็คือ "ความงาม"อันมาจากกรเลียนแบบ ธรรมชาติ โดยที่ผู้สร้างสรรคจะสอดแทรกความคิดเห็น ความรู้สึก ประสบการณ์ ความรู้ความชำนาญในการใช้สื่อเครื่องมือ วิธีการ ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญในตัวศิลปินใน การสร้างสรรคโดยให้ผู้ดูอาศัยประสบการณ์ที่มีมาประกอบในการ ตีความ เพื่อประเมิน คุณค่า โดยนำเอาธรรมชาติมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจและศึกษาวิธีการ ซึ่งเป็นผล สะท้อนให้เกิดการเรียนรู้ในผลงานศิลปะ นิพนธ์ชุดแต่งเติม สุข

2. การวิเคราะห์ทางกลวิธี

รูปแบบการสร้างสรรค์ผลงาน เป็นผลงานจิตรกรรมแบบ สื่อผสม คือ ศิลปะที่นำกลวิธีของ ศิลปะรวมถึงวิธีการหลายๆแบบมาสร้างสรรค์ผลงาน เป็นลักษณะของงาน 3 มิติ โดยนำภาพใน หน้าซึ่งเป็นภาพสองมิติมาแยกโครงสร้างเป็นระดับในแต่ละชั้นเพื่อให้เกิดความลึก สร้างความ น่าสนใจโดยการใช้การทับซ้อนของช่องว่างมาประกอบเป็นรูปในหน้า

3. การวิเคราะห์สัญลักษณ์

ศิลปินพินธุ์ชุด แต่งเติมสุข มีการกำหนดสิ่งที่ใช้เพื่อแทนความหมายอีกสิ่งหนึ่งในการ สร้างสรรค์ผลงาน คือ สัญลักษณ์ในงานศิลปะ ซึ่งใช้ในการสื่อความหมายหรือแนวคิดให้เข้าใจไป ในทิศทางเดียวกันดังนี้

สัญลักษณ์	ความหมาย
	การใช้รูปทรงของใบหน้า เป็นสัญลักษณ์แทนตัวตนของเรา
	การทำสี เป็นสัญลักษณ์แทนการแต่งเติมสีสันให้กับตัวเราในแบบต่างๆ

กาสร้างผลงานชิ้นที่ 6 เป็นลักษณะของการถ่ายทอดอุปนิสัยของผู้สร้างสรรค์ผ่านใบหน้าที่ถูก แต่งเติมจนเกิดความสุข โดยชิ้นนี้จะใช้วิธีการเจาะเพื่อให้ช่องว่างเป็นตัวสร้างงาน ในการ สร้างสรรค์งานในครั้งนี้มีการปฏิบัติงานตามแผนและมีการพัฒนาผลงานให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

บทที่ 5

สรุปผลการสร้างสรรค์

การสร้างสรรคศิลป์นิพนธ์ชุด แต่งเติมสุข เป็นการสร้างผลงานศิลปะทางทัศนศิลป์ ตามขั้นตอนกระบวนการสร้างสรรค์และการศึกษาค้นคว้าผ่านการคิด วิเคราะห์ทำความเข้าใจ ทำให้เกิดการเรียนรู้ การสร้างผลงานที่มีคุณค่าทางสุนทรีย์ภาพ และเกิดการพัฒนาด้านประสบการณ์ในการทำงาน ที่ได้บรรลุสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ดังนี้

1. เพื่อเป็นการศึกษาค้นคว้ากระบวนการ ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน ทัศนศิลป์ (สื่อผสม) นำไปสู่การบันทึกผลการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ให้อย่างเป็นระบบในรูปแบบเอกสารรายงานภาคศิลปนิพนธ์

2. เพื่อแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึก ที่มีความสุข จากการแต่งแต้มสีสันให้กับตัวเอง และสะท้อนถึงการให้ชีวิตสังคมแบบวัตถุนิยม ออกมาเป็นผลงานทัศนศิลป์สื่อผสม (จิตรกรรมการเย็บผ้าสร้างสรรค์) ที่มีสัญลักษณ์เฉพาะตัว

3. เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้และเข้าใจถึงขั้นตอนแนวทางการการสร้างสรรค์ผลงาน ทัศนศิลป์ประเภทสื่อผสม (จิตรกรรมและเย็บผ้าสร้างสรรค์) เพื่อแสดงออกถึงรูปแบบความคิดและสะท้อนเรื่องราวผ่านงานทัศนศิลป์

จากการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุด แต่งเติมสุข ผลที่ได้รับนั้น อาศัยกระบวนการวิจัยแบบสร้างสรรค์ในการบันทึกผลการสร้างสรรค์งาน โดยการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุด แต่งเติมสุข มรการสร้างสรรค์ผลงานที่มีกระบวนการแบบในประเภท จิตรกรรม (สื่อผสม) ซึ่งเป็นผลงานในลักษณะรูปธรรม แบบ 3 มิติ ที่แสดงถึงเรื่องราวของรูปร่างรูปทรงของใบหน้าผ่านการแต่งแต้มให้เกิดความสวยงาม เพื่อสร้างความมั่นใจ และความสุขให้แก่ตัวบุคคล เป็นการนำเสนอรูปแบบแนวคิดเชิงบวก เพื่อสร้างสุนทรีย์ภาพแห่งความสุขให้เกิดการรับรู้ผ่านงานศิลปะ อันเป็นผลที่แสดงคุณค่าทางความงามทั้งทางด้านรูปทรง รูปแบบ เนื้อหาจากทัศนธาตุที่ปรากฏ ประกอบกับกลวิธีในการนำเสนอที่ต้องใช้ความละเอียด และการแต่งแต้มใบหน้าที่เต็มไปด้วยความสุข ความสวยงาม ความมั่นใจ เพื่อสื่อออกมาผ่านงานศิลปะ

ในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ได้ดำเนินการจนสำเร็จลุล่วงนั้น ทำให้เห็นถึงพัฒนาการในการสร้างผลงานของผู้สร้างสรรค์ แม้จะมีการศึกษาข้อมูลและวางแผนแล้วก็ยังประสบปัญหาในการดำเนินการสร้างสรรค์ เนื่องจากการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุดนี้ มีระยะเวลาในการสร้างผลงานน้อย ทำให้ผลงานที่ออกมามีข้อผิดพลาดไม่สมบูรณ์แบบ จึงต้องมีการพัฒนาทั้งกระบวนการ กลวิธี รวมถึงการวางแผนการทำงานเพื่อให้ได้ผลงานศิลปะ ที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

ผู้สร้างสรรค์หวังเป็นอย่างยิ่งว่า การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ จะช่วยสร้างความเข้าใจ ในกระบวนการสร้างสรรค์ที่น่าเสนอแนวความคิด และเข้าใจการจัดวางองค์ประกอบและทัศนธาตุทาง ศิลปะที่จัดสร้างให้เกิดเป็นผลงานทางศิลปะ อันเป็นประโยชน์แก่นักศึกษาศิลปะ ทั้งนี้ศิลปนิพนธ์ชุดนี้ จะช่วยให้เข้าใจพฤติกรรมของเพศหญิงที่อาจจะเป็นความเข้าใจผิดและก่อให้เกิดเป็นปัญหาทั้งเล็กและใหญ่ ซึ่งการสะท้อนให้เห็นว่าการแต่งเติมแห่งความสุขของเพศหญิงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการดำรงอยู่ในสังคมปัจจุบัน

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. เข้าใจกระบวนการ ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานทางทัศนศิลป์ ที่นำไปสู่การบันทึกข้อมูลผลของการสร้างสรรค์งานอย่างเป็นระบบในรูปแบบเอกสารภาคศิลปนิพนธ์
2. เกิดการเรียนรู้และเข้าใจในเนื้อหาที่แสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึก ที่มีความสุข จากการแต่งแต้มสีสันให้กับตัวเอง และสะท้อนถึงการใช้ชีวิตสังคมแบบวัตถุนิยม ออกมาเป็นผลงานทัศนศิลป์สื่อผสม ที่มีสัญลักษณ์เฉพาะตัว
3. เกิดกระบวนการเรียนรู้และเข้าใจถึงขั้นตอนแนวทางการการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ ประเภทสื่อผสมเพื่อแสดงออกถึงรูปแบบความคิดและสะท้อนเรื่องราวผ่านงานทัศนศิลป์

ข้อเสนอแนะ

การสร้างงานศิลปะนิพนธ์ สิ่งที่สำคัญที่สุดนอกจากข้อมูลและวัตถุดิบมีมากแล้วแล้ว จำเป็นต้องมีการวางแผนที่ดีและการแก้ปัญหาที่รอบคอบเพราะตลอดระยะเวลาการทำศิลปะนิพนธ์ เราจะเจอกับปัญหาในหลายๆขั้นตอนที่ต้องใช้ทั้งความอดทน ความรอบรอบในการแก้ไขปัญหา ประกอบกับการทำงานในเวลาจำกัด การจัดการที่ดีจะช่วยให้เราสามารถสร้างสรรค์ผลงานออกมาได้อย่างมีคุณภาพ และต้องไม่หยุดที่จะพัฒนากระบวนการต่างเพื่อสร้างคุณภาพไม่ใช่แค่งานศิลปะนิพนธ์ แต่ยังส่งผลถึงตัวเราด้วย

บรรณานุกรม

- ธนัช. การทำงานของสมองเมื่อผู้หญิงแต่งหน้า. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.vcharkarn.com/vnews/151734>. (วันที่ค้นข้อมูล : 23 สิงหาคม 2560).
- พิพัฒน์. ความหมายของบุคลิกภาพ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.slideshare.net/mringmring/ss-14329392>. (วันที่ค้นข้อมูล : 23 สิงหาคม 2560).
- ภาควิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 5 วิธีสร้างความประทับใจ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.facebook.com/psytu/posts/520539631321546>. (วันที่ค้นข้อมูล : 23 สิงหาคม 2560).
- ศิรดา ชันมณี. ศิลปะแบบป๊อปอาร์ต. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://sites.google.com/a/samakki.ac.th/historyofart/silpa-smay-him-modern-art/silpa-pxp-xart-pop-art>. (วันที่ค้นข้อมูล : 23 สิงหาคม 2560).
- วัชรกร คำสระคู. ศิลปะแบบฟอวิสม์. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://worldcivil14.blogspot.com/2014/02/fauvism.html>. (วันที่ค้นข้อมูล : 23 สิงหาคม 2560).
- ธนพร แซ่เตีย. ศิลปะแบบสื่อผสม. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://tanapornsaetae5653.wordpress.com/mixed-media-art/>. (วันที่ค้นข้อมูล : 23 สิงหาคม 2560).
- Deerbonjovi. พ็อพ อาร์ต. ในจิตวิญญาณRoy Lichtenstein. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <http://www.thaiseoboard.com/index.php/topic,112019.0.html>. (วันที่ค้นข้อมูล : 23 สิงหาคม 2560).
- วิบูลย์ สีสวรรณ. อองรี มาติส. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.sarakadee.com/feature/2002/06/matisse.htm>. (วันที่ค้นข้อมูล : 23 สิงหาคม 2560).

ภานุพันธ์ วีระภูษิต. ชนารตี ชาติรกุล ณ อยุธยา [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<http://www adaymagazine.com/articles/port-10>. (วันที่ค้นข้อมูล : 23 สิงหาคม 2560).

วีระชัย ประเสริฐศรี. ความหมาย นิยามของศิลปะ [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<https://pccart.wordpress.com/2012/02/20/hello-world/>. (วันที่ค้นข้อมูล : 23 สิงหาคม 2560).

ตะวัน. การเย็บผ้า [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : [http://noo-](http://noo-aef.blogspot.com/2011/02/blog-post.html)

[aef.blogspot.com/2011/02/blog-post.html](http://noo-aef.blogspot.com/2011/02/blog-post.html). (วันที่ค้นข้อมูล : 23 สิงหาคม 2560).

